

JUBILEUMI ÉVKÖNYV

110 éves
az iskolánk

*Kecskeméti Szakképzési Centrum
Kada Elek Közgazdasági Szakgimnáziuma
2019-2020*

A Kecskeméti Szakképzési Centrum

Kada Elek Közgazdasági Szakgimnáziumának

Jubileumi évkönyve

a 2019-2020-as tanévről

az iskola fennállásának CX. évében

QUAE IUVENES SEVERIMUS EA SENES METEMUS

Amit ifjú korunkban vetettünk, azt aratjuk később.

Főigazgatói köszöntő

„Dolgozni csak úgy érdemes, ha az ember alkot valamit: egy pár cipőt, mesterien, úgy ahogy más nem tudja, vagy egy regényt, mesterien, ahogy más nem tudja, vagy gyógyít (vagy tanít) mesterien, mintha Isten megsúgta volna a titkot.”

(Márai Sándor)

Tisztelt Olvasó!

Köszöntöm a Kecskeméti SZC Kada Elek Közgazdasági Szakgimnáziumát fennállásának 110. évfordulója alkalmából!

Az iskola eddigi 110 éve szinte emberi léptékkal alig értelmezhető, de még történelmi léptékkal mérve is jelentős időtartam. Ennyi időn keresztül fennmaradni, alkalmazkodni, sikeresnek maradni méltán ünneplésre méltó teljesítmény!

Vajon az alapító Kada Elek, aki felismerte az oktatás fontosságát vagy dr. Hajnóczi Iván, az első igazgató gondolt-e arra, hogy művük, alkotásuk gyökeret ver, kiterelvényesedik és modern szemléletével 110 év után is egyik meghatározó szereplője lesz Kecskemét oktatásának? Minden bizonnyal csak reménykedni tudtak ebben.

Az utódok azonban több mint egy évszázada azon dolgoznak, hogy az akkori célokat megvalósítsák: képzett a szakmájukhoz magas színvonalon értő fiatalokat bocsátanak útjukra az alma materből. Ma is fontos szereplő az iskola a térség nagy- és kisvállalatai számára a magabiztos szakember utánpótlásában, a közgazdaság és ügyvitel területén. A „Kadában” végezni mindig rangot jelentett a városban és országosan is. Jóleső érzés, hogy ez a patinás iskola a Kecskeméti Szakképzési Centrumhoz tartozik és emeli a térség szakképzési elfogadottságát és elismertségét. A szakma elsajátítása mellett a nevelés és hagyományok megőrzésében is kiválóan teljesít, igazi méltó utódai az iskolaalapítóknak. A 21. századba érve is frissen alkalmazkodva áll az iskola az új változásokhoz, kihívásokhoz. Ez utóbbiakban pedig van bőven tennivaló, a képzések átalakulnak, az iskola költözés előtt áll, épületében, helyszínében is megújul. A város térsége dinamikusan fejlődik, ahol még inkább szükség van az innen kikerülő fiatalokra, a globalizáció kihívásaira adandó válaszok pedig állandó naprakészséget igényelnek tanártól és diáktól egyaránt. A jelenleg zajló szakképzési megújulási folyamatnak stabil alapot ad az iskola több mint százéves múltja, eredményei, sikerei és hagyománya! Ez a múlt adjon lendületet az iskolának az elkövetkező 110 évre is!

Hajrá Kada!

Ignác Bence
főigazgató

Polgármesteri köszöntő

Kedves Olvasó!

Idén 110 éve annak, hogy létrejött a Kada Elek Közgazdasági Szakgimnázium, amely azóta is Kecskemét egyik kiemelkedő büszkesége. Az intézmény elődjét, a felsőkereskedelmi iskolát annak idején a névadó polgármester hozta létre, aki korának kiemelkedő személyisége volt.

Azóta generációk sokasága nőtt fel, számtalan kitűnő szakember életpályája indult el a Kada Elek szellemiségét mindvégig megőrző intézmény kiemelkedő szakmai munkájának köszönhetően. E generációkat mindvégig olyan pedagógusok oktatták, akik a mindenkori elődök örökségére alapozták hivatásukat.

Az iskola számomra mindig felidézi a századforduló lendületes városi fejlődését, amelyet mi, az utókor Kada Eleknek köszönhetünk. Közben pedig folyamatos az intézmény megújulása annak érdekében, hogy szakmaiságában megfeleljen a kor legmodernebb követelményeinek. Ennek köszönhető, hogy a végzős diákok kiemelkedő eséllyel indulnak el akár a munkaerőpiaci versenyben, akár a továbbtanulásban.

A hazai köznevelés sok változást megélt az évtizedek során. Meggyőződésem azonban, hogy a mindenkori városvezetés a változások közepette is azt vallotta, hogy ez a mi iskolánk, a mi gyerekeink tanulnak itt, és nekik a legjobb jár.

Éppen ezért a jelenlegi struktúrában is úgy vélem: bár az iskolák állami működtetésbe és fenntartásba kerültek, nekünk továbbra is kötelességünk minden tőlünk telhetőt megtenni az oktatási intézmények, azok diákjai és tantestületei érdekében.

Kecskemét önkormányzata e cél által vezérelve vállalta fel a Kada Elek Közgazdasági Szakgimnázium elhelyezésére egy új helyszín, épület létrehozását a volt Rudolf laktanya területén. Azt akarjuk, hogy a jövő kiemelkedő szakemberei ideális körülmények között tanulhassanak. Munkájukkal így válhatnak majd valós szellemi értéké, amelyet Kecskemét megbecsüléssel és stabil jövőképpel köszönhet meg számunkra.

Az évforduló alkalmából gratulálok az iskola vezetésének és tantestületének, kívánom, hogy a jövőben is ugyanilyen színvonalon képezzék a jövő közgazdászait.

Szemereyné Pataki Klaudia
Kecskemét Megyei Jogú Város polgármestere

Igazgatói köszöntő

Szeretettel köszöntöm a Kada Elek Közgazdasági Szakgimnázium évkönyvének olvasóit!

Egy iskola a legértékesebbel foglalkozik: az emberrel. Óriási felelősség képezni, nevelni, terelgetni a ránk bízott gyerekeket, hogy olyan felnőtté váljanak, akik a hivatásukban, a magánéletben és általában véve emberként is megállják majd a helyüket. Ami ehhez szükséges, az akár iskolánk jelmondata is lehetne: tudás, értékek, hagyományok. A Kada 110 éve mindent megtesz azért, hogy az iskola falait a szakmájukban és az életben sikeres, a hagyományokat tisztelő, minden szempontból értékes emberek hagyják el, akik sosem felejtik el, hogy „Kadások” voltak.

Mindezeknek elengedhetetlen része, hogy időnként megálljunk, és méltóképpen visszatekintsünk az elmúlt időre. Egy jubileumi évkönyv, melyet bárki évek – évtizedek múlva is kézbe vehet, maradandóan összefoglalja iskolánk eddigi életét, működését, betekintést enged a későbbi nemzedékeknek az iskola múltjába.

Nemcsak azért különleges ez az évkönyv, mert visszatekint az elmúlt rendkívül hosszú időszakra, hanem azért is, mert egy olyan különleges tanévet is bemutat, amilyen még nem volt a Kada elmúlt 110 éves történetében. Bár figyelemreméltó érdekesség, hogy az idén 110 éves iskolában 110 diák kezdte meg az érettségi, és 110 a szakmai vizsgát, amikor „különleges” tanévről beszélnek, most másra gondolok.

Egy új világvárvány átírt mindent, amit megszoktunk, terveztünk, megálmodtunk. Az iskolák bezárása és a digitális távoktatásra való átállás olyan megváltozott körülményeket teremtett, amivel még senki nem szembesült élete során. A megváltozott helyzethez villámgyorsan alkalmazkodnia kellett tanárnak, diáknak és szülőnek egyaránt. Viszonylag hamar megtaláltuk azokat a platformokat, ahol a távoktatást a lehetőségekhez képest minél magasabb színvonalon megvalósíthattuk. Két nap alatt beindult az iskolai Discord, a tananyagok, feladatok, beadandók könnyebb átláthatósága érdekében pedig a tavaszi szünet után elkészült az egészséges iskolai Google Classroom.

Az új rendszernek megvoltak az előnyei és a hátrányai is. A gyerekek elmondták, hogy végre nem kell korán kelni, „kiöltözni” az órához. Pozitívumként említették, hogy meg kellett tanulniuk beosztani az idejüket, rá voltak kényszerítve a nagyobb önállóságra. Hiányolták azonban a személyes kapcsolatokat társaikkal és tanáraikkal egyaránt. Diákjaink és kollégáink gondolatait a digitális oktatásról bővebben is megismerhetik az évkönyvből.

A változások hatását talán a végzősök érezték meg a legjobban. A járvány elvette tőlük azt, ami elengedhetetlen a középiskolás évek végén. Elmaradt a szerenád, a ballagás, az érettségi bankett. Nem voltak sírós összeborulások. Elmaradt a búcsú. Csak az érettségien láthatták egymást, ahol gumikesztyűs-maszkos tanárok felügyelete mellett a vizsgára koncentráltak, nem egymásra.

Bár a járvány jelentős változásokat hozott a mindennapjainkban, az életünk szerencsére nem csak erről szólt ebben a tanévben.

Iskolánk tanulói idén is komoly eredményeket értek el a különböző versenyeken, részt vettek különböző programokban.

Az ÁSZÉV-en (Ágazati és ágazaton belüli specializáció szakmai érettségi vizsgatárgyak versenye) hat ügyviteles tanuló jutott a döntőbe, köztük Juhász Dániel az 1. helyen. A járványhelyzet miatt a döntőt nem rendezték meg, így a végső sorrend az elődöntő eredménye és a szakmai írásbeli érettségi vizsga pontszáma alapján alakul majd ki.

Az OSZTV-n (Országos Szakmai Tanulmányi Verseny) is eredményesek voltak az ügyviteli és irodai titkár tanulóink. A végzős tanulók több mint fele kapott felmentést a szakmai vizsga egyes tevékenységei alól.

Szervezetten és sikeresen zajlott le az Erasmus+ program, melynek témája a mindennapokban keletkezett, főként háztartási hulladék újrahasznosítása volt.

Hagyományos, tanórán kívüli programjaink egy részét ebben a tanévben is sikerült megvalósítanunk, másik részéről sajnós – most először – le kellett mondanunk.

A gólyatábor és a gólyavetélkedő idén is elérte a célját. Amellett, hogy a gyerekek jól érzik magukat, ezek a rendezvények segítik a 9.-esek beilleszkedését, és komoly közösségformáló szerepük is van.

Új, több lehetőséget nyújtó helyszínen rendeztük meg a Sportnapot, ahol a szokásos programok mellett újdonságként sárkányhajózás is volt, ami nagy sikert aratott a diákok és

tanárok között egyaránt. Örömmel láttuk, hogy a gyerekek mellett már szülők és nagyszülők is szép számban részt vettek a rendezvényen.

Elmaradtak viszont olyan népszerű események, mint a Kada-hét, illetve annak keretében megrendezendő Fordított nap vagy Szemléletváltó nap. A kirándulástól is megfosztotta a járvány az osztályokat és a tantestületet is.

Vannak azonban olyan jövőbeli változások, amelyekbe még a koronavírus sem tud beleszólni.

Iskolánk neve az új tanévtől Kecskeméti SZC Kada Elek Technikum lesz, képzésünk pedig minden érettségit adó szakirányon 5 évre módosul, ezzel együtt átalakulnak a képzési és kimeneti követelmények is. Képzési kínálatunkban új szakmaként megjelenik a vállalkezési ügyviteli ügyintéző.

Van, amit egy járvány elvehet tőlünk, és van, amit nem. Elveheti a programokat, a kirándulást, a személyes találkozás örömet, de egyvalamit nem vehet el: a „kadás” életérzést.

Köszönetet szeretnék mondani mindenkinek – pedagógusoknak, iskolai dolgozóknak, szülőknak –, akik iskolánk pedagógiai munkáját az elmúlt évben segítették! Az előttünk álló évekre erőt, kitartást és jó egészséget, a nyári szünetre pedig mindenkinek kellemes pihenést kívánok.

Körmöczi Bulcsú
igazgató

Iskolánk elmúlt tíz éve Számvetés múltról és jelenről

Ismét eltelt egy évtized. A XXI. század második dekádja. Iskolánk fennállásának 100. évfordulóján, 2010-ben visszatekintettünk alma materünk történetére. Bizony sok kihívás, nehézség, de eredmények és felemelő pillanatok is jelezték az addig bejárt utat. Végigkövetve iskolánk eseménydús történetét, kirajzolódik egy tendencia. Mégpedig egy állandó alkalmazkodás a környezet kihívásaihoz, és mindezt a lehető legmagasabb igényességgel és színvonalon. Természetesen szem előtt tartva azt a hármas célt, amit röviden úgy foglalhatunk össze: piacképes tudást, alapvető emberi értékeket adunk diákjainknak, miközben a hagyományainkat is ápoljuk és továbbadjuk.

Nem volt ez másképp az elmúlt évtizedben sem, bár felgyorsult világunkban nem volt egyszerű a fenti célokat betartani.

Ennek alátámasztására álljon itt néhány adat.

Az érettségire épülő szakképzésen 2011-ben csak kisebb létszámú osztályokat indíthattunk, mert a szakképzési törvény változása, a Regionális Fejlesztési és Képzési Bizottság felügyelete bizonytalanná tette, korlátozta a lehetőségeket. Utoljára indíthattuk a Budapesti Gazdasági Főiskola Pénzügyi Számviteli Főiskolai Karával együttműködve a gazdálkodási és menedzserasszisztens, valamint a Szolnoki Főiskolával együtt az európai uniós üzleti szakügyintéző akkreditált felsőfokú szakképzéseket. A BGF PSZF Karával az együttműködés 2014-ben szűnt meg végleg az utolsó pénzügyi szakügyintéző képzésben részt vevő tanulók vizsgájával, pedig hosszú évekig ez volt a legnépszerűbb és legpiacképesebb oktatót szakmánk. Ezzel az 1998-ban indult korszak zárult le. 2013-ban a közgazdasági szakmacsoportos képzés mellé visszahoztuk az ügyviteli szakmát a kereskedelem-marketing üzleti adminisztráció helyett. Ezzel párhuzamosan az OKJ-képzésben pénzügyi-számviteli ügyintéző, vállalkozási és bérügyintéző és ügyviteli titkár képzések indításával igyekeztünk a piac igényeinek megfelelni. Szerencsére utóbbiaknak is nagy hagyományai vannak iskolánkban.

A tantárgyi követelmények folyamatos változása különösen a szakmai tantárgyat oktatók körében jelent nagy leterhelést. A szakmai és vizsgakövetelmények kétévenként változtak, volt olyan év, hogy háromféle kerettanterv szerint oktattunk a 6 évfolyamon. 2016-ban irodai titkár képzés váltotta fel az ügyviteli titkárt. Mindez az elmúlt tíz évben folyamatos kihívás elé állította kollégáinkat. A 2013-2014-es tanév örömteli eseményének tekinthető, hogy a közgazdasági képzés ismét támogatott ágazat lett, így megszűnt a létszámkorlátozás a beiskolázásunknál.

2011-ben indult utoljára nyelvi előkészítő osztályunk, a következő tanévtől áttértünk az angol-magyar két tanítási nyelvű képzésre, melynek keretében idegen nyelven tanulnak a diákok közismereti és szakmai tantárgyakat is. Azóta bebizonyosodott, hogy ez sikeres reform volt.

A 2012-es év sem múlt el változtatások nélkül. A középiskolák újabb átszervezése, a 2012-es Nemzeti Alaptanterv, az új szakképzési törvény, a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ létrehozása sok-sok törvényi és jogi változást eredményezett abban a tanévben is. Az érettségi vizsgára bocsátás egyik feltételeként szabott 50 órás közösségi szolgálat és a mindennapos testnevelés bevezetése is erre a tanévre esett.

Mivel várható volt, hogy a felsőoktatási intézményekbe a bejutás feltétele lesz az emelt szintű érettségi vizsga, így erre is fel kellett készíteni tanulóinkat. Nehéz volt alkalmazkodnunk a felsőoktatási keretszámok szűkítése miatt előállt helyzethez, ami azt eredményezte, hogy sokkal nehezebbé vált a továbbtanulás a gazdasági, pénzügyi, közgazdasági szakirányokba.

A másik, az iskola jövőjét pozitívan meghatározó történés az volt, hogy a Kecskeméti Neumann János Egyetem Gazdaságtudományi Karán elindultak a közgazdasági képzések. Ez több, nálunk végzett fiatal számára biztosított lehetőséget a helyi, magas színvonalú továbbtanulásra.

A 2013-as tanévben iskolánk neve a korábbi Kecskeméti Humán Középiskola, Szakiskola és Kollégium Kada Elek Közgazdasági Szakközépiskolájáról Kecskeméti Humán Szakképző Iskola Kada Elek Közgazdasági Szakközépiskolájára változott.

Természetesen ez nem az utolsó változás az elmúlt évtizedben, mert 2015. július 1-jével a szakképző iskolák a Nemzetgazdasági Minisztérium irányítása alá kerültek. Létrejöttek a költségvetési szervként működő szakképzési centrumok. Ennek megfelelően a Humán Szakképző Iskola neve Kecskeméti Szakképzési Centrumra változott, a végére illesztve a Kada Elek Közgazdasági Szakközépiskola nevet mint az állandóság fundamentumát a permanens változások közepette.

A reform szele természetesen elérte a képzési struktúrát is, így az új szakképzési törvénynek megfelelően már középszintű komplex szakmai vizsgát tettek 14. évfolyam végén a diákjaink. A 10. évfolyamos ügyviteli ágazaton tanulók külső helyszínen végeztek 3 hetes nyári szakmai gyakorlatukat.

A Magyar Közlönyben megjelent kormányhatározat szerint a Modern Városok Program keretében az iskolánknak új épületbe kellett volna költöznie 2018 szeptemberéig. Az eddigi számtalan egyeztetés, tervezés, tárgyalás ellenére előre nem látható okok miatt a kivitelezés csúszik, a költözést 2023 szeptemberére tervezzük.

A végzősök 2016-ban választhattak utoljára szakmai érettségi vizsgatárgy helyett más tantárgyat, jellemzően az informatikát ötödik vizsgatárgyként. 2017-től kötelező az ágazati szakmai érettségi, ami sikeres vizsgát tett diákjainkat feljogosítja meghatározott munkakörök (pénzügyi, statisztikai, biztosítási adminisztrátor, illetve adminisztrációs ügyintéző) betöltésére, valamint arra, hogy az ágazatra épülő szakképzésen egy év alatt szerezzék meg az OKJ szerinti emelt szintű szakmai végzettséget. A 2016-ban beiratkozott tanulóknak lehetősége nyílt az érettségivel párhuzamosan mellék-szakképesítést is szerezni. 2020 februárjában az ügyvitel ágazaton a vizsgára jelentkező tanulók sikeres gyakorlati és szóbeli vizsgát tettek, így az irodai ügyviteli ismeretek írásbeli érettségi eredményének beszámításával ügyfélszolgálati ügyintéző végzettséget is szereznek. A közgazdasági ága-

zaton a magas követelmények miatt nem éltek ezzel a lehetőséggel a diákok.

A 2016-os tanév ismét – a már hagyományosnak tekinthető módon – névváltoztatással kezdődött „A változás örök!” jelszó szellemében. Tehát az új név a Kecskeméti Szakképzési Centrum Kada Elek Közgazdasági Szakgimnáziuma lett.

2016 februárjában megindult a felnőttoktatás is a hagyományos szakmaikkal, és ősszel nyolc év után óriási túljelentkezéssel újraindíthattuk vállalkozási mérlegképes könyvelői képzésünket is. 2016 szeptemberében meglepetésként ért és nagyon nagy kihívást jelentett a Kis- és középvállalkozások ügyvezetője képzés keretén belül 160 hallgató ingyenes nyelvtanfolyamának megszervezése és lebonyolítása. Ez nem tartozott szorosan képzési profilunkba, de tanárkollégáink ismét bizonyították, hogy előttük nincs lehetetlen.

2017 májusában ballagott el az első angol-magyar két tanítási nyelvű osztályunk, és ugyanekkor mondtak búcsút alma materüknek az első ügyviteli ágazaton végzetek is.

A 2018-as évben vehettük át először az „Európa Parlament Nagykövet Iskolája” kitüntető címet. Az iskolai alapítvány sikeres pályázatának köszönhetően közösségfejlesztő programokat is szerveztünk. Csapatépítő tréningek, tanyalátogatások, kirándulások közös élményei erősítették az összetartozás érzését.

Az utóbbi évtizedekben egyre inkább felerősödik a környezet és az egészség megóvásának jelentősége. A „Menő Menza” pályázattal diákjaink számára egész évben biztosítani tudtuk a friss és egészséges gyümölcsöt, és a folyosókon elhelyezett automatókból szűrt vizet is kaphattak.

A felsorolt események természetesen csak villanásnyit engednek betekinteni az iskolánk elmúlt 10 évének történéseibe. Hiszen nem esett szó a közösségi programjainkról, a versenyeredményekről. De azt, hogy nem járunk rossz úton, két adat is jelzi.

Az egyik, hogy a bemutatott időszakban sosem voltak beiskolázási gondjaink. Mindig három-négyszeres volt a túljelentkezés.

A másik tény, hogy 2019-ben a Kada az országos szakgimnáziumi rangsorban az elsőkelő 14. helyezést érte el.

Ezekre mindenki büszke lehet, aki munkájával hozzájárult a sikerhez.

Természetesen a múlt ismeretében és látva a közeljövő változásait semmi esetre sem lehetünk elbizakodottak. Ha továbbra is hasonló igényességgel akarjuk öregbíteni iskolánk hírnevét, szem előtt kell tartanunk azt a szempontot, hogy a XXI. század iskolájában a diákoknak, szülőknek és a tanároknak szorosan együtt kell működniük. Az iskola vezetésének menedzserszemléletűnek kell lennie, hogy az állandó változásokhoz és a piac igényeihez a lehető leggyorsabban és szakszerűen tudjon alkalmazkodni.

Mit kívánhatok tehát szeretett iskolámnak? Azt, hogy 2020. július 1-től immár technikusként működve is sikeresen megfeleljen a külső és belső kihívásoknak, hogy 2030-ban egy hasonló, netán még sikeresebb iskola történetéről szólhasson a fáma!

Détári Csaba

Kadásnak lenni életézés

1985 tavaszán én is aggódó 8.-os diáklány voltam, akinek minden vágya az volt, hogy a Kadában tanulhasson. Sokat nem tudtam róla, csak egy rokonom mondta, hogy jó iskola. Felvettek! Szeptemberben megkezdődött a tanév, vagyis az az évem, amelyben elköteleződtem a Kada mellett.

Igazgatás-ügyvitel ágazaton tanultam, ahol a szakmai tárgyak közül a gépírás és a gyorsírás kimagaslóan jól ment. Akkori tanárain – időrendben –, Czeglédiné Farkas Ildikó és dr. Saskői Ernőné Klári néni meghatározó alakjai az életemnek. Elsős koromban a sikerek és a nekünk tetsző tanítási módszer (zenére írás) hatására gyors döntést hoztam: gyors- és gépírás szakos tanár leszek.

A kadás évekről a mai napig úgy beszélek, mint az életem legszebb négy évéről, amikor sikert sikerre halmoztam. Az általános iskolai évek után a kiváló szaktanárok segítségével megtaláltam azokat a területeket, ahol igazán tehetséges voltam.

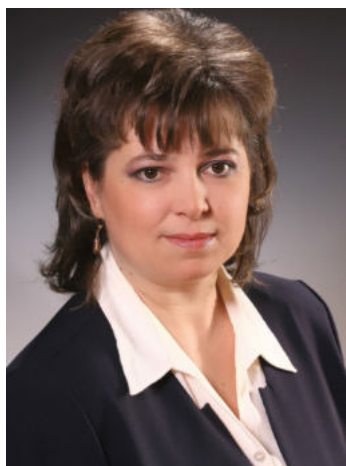
Mindez azért az „életem legszebb négy évéhez” kevés lett volna, ha nem egy diákközpontú iskolába jártam volna. A kadás fordított napi bolondozás (pl. helycsere a tanárokkal az órán); a színes, az utcán és a központban teljesítendő feladatok mellett a sportversenyek, a szépségverseny; a suliban eltöltött gyakorlati idő; dr. Kiss János tanár úr viccelődései, Szalai Sanyi bácsi statisztikaórái, a lebukás veszélye miatt „elfogyasztott” gyorsírásos puska; azok a közös karácsonyok... Ez mind-mind felejtethetlenné tette a Kadában töltött időt.

Szigorú tanáraink voltak, akik bizony nem kíméltek bennünket a „zöld uborka” típusú jelzőkkel. Az öröm mellett persze voltak könnyek, de mindenre úgy emlékszem vissza, mint tanító jellegű megpróbáltatásokra.

Igazi, mély barátságok szövődtek osztályunkban, ahová csak lányok jártak. Rosszak voltunk, csintalanok, hangosak, nevetgélősek (én voltam az egyik leghangosabb), de nagyon ügyesek is. Végzős osztályunkból került ki az Országos Szakmai Tanulmányi Verseny négy helyezett diákja. A barátságok megmaradtak, a mai napig összejáró csapat vagyunk, és ugyanolyan rosszak, hangosak, nevetgélősek.

A kadás éveket nem kellett hirtelen lezárnom, mert az 1989-es ballagásomat követő tanévben képesítés nélkül tanítottam gépírást egy évig az iskolában. Nagyon sokat tanultam abban az időszakban is, így a tanítással töltött idő igazán megerősített az eredeti elhatározásomban.

Időközben két diplomát szereztem. Nagyon szerettem volna visszakerülni az iskolámba tanítani, ám erre az új szerepre hosszú időt kellett várnom. 2000-ben ismét egy évig

taníthattam a Kadában, akkor már diplomásként, majd újabb 7 év várakozás után, 2007-ben lettem „igazi” kadás pedagógus.

A „másik” oldalon is nagyon jól érzem magam az iskolában, ahol a diákközpontú szemlélet megmaradt, sőt! Még több és még színesebb programban vehetnek részt a diákok, ahol pedagógusként is ugyanúgy lehet felszabadultan evezni, futni, focizni, főzni vagy az élő malomban „parasztnak” lenni, mint tanulóként. Örömmel tapasztalom, hogy a diákok szeretnek a tanárokkal együtt sportolni, versengeni, ami nagyrészt a tanár-diák kapcsolatban történt változásnak köszönhető. A Kada számomra fogalom!

Nagyéné Gál Gabriella

Egy nyugdíjas kolléga emlékei

1963 és 1967 között diákként, 1975-től nyugdíjazásomig közgazdásztanárként, gyakorlatioktatás-vezetőként voltam „KADÁS”.

Gyönyörű emlékeket őrzök diákként, tanárként egyaránt. Felejthetetlen hosszú kirándulásokat, tartalmas, meghitt ünnepek hangulatát, tanáraink figyelmét, segítségét, tanítványaim, kollégáim szeretetét.

Jó volt érezni a kollektív büszkeséget a különböző vetélkedőkön, sportversenyeken, a tantárgyi, szakmai tanulmányi versenyeken elért szép eredményeink kapcsán, melyek méltán járultak hozzá iskolánk jó híréhez.

A volt osztálytársaimmal rendszeresen tartjuk a kapcsolatot. Szeretettel emlékezünk osztályfőnökünkre, Dubecz József tanár úrra, és valamennyi kedves tanárunkra, akik jó közösséggé kovácsoltak minket.

Jó volt „KADÁS”-nak lenni, és jó együtt ünnepelni ezen a jeles évfordulón.

Szebelédi Istvánné

KADÁSNAK LENNI – avagy egy ’őskadás’ gondolatai

Mikor megkaptam a megtisztelő felkérést arra, hogy írjak a Kadához fűződő érzéseimről, gondolataimról, először megörültem és gyorsan igent mondtam. Amikor elkezdtem írni, megjedtem: mit lehet írni több mint 30 évről? 1988 szeptembere óta vagyok KADÁS.

Imádtam a középiskola 4 évét. Több nagyon jó tanár is oktatta, terelgette a gyors- és gépiró C osztályt. Lányosztályként rácáfoltunk az előítéletekre: nem buta libák gyülekezete voltunk, hiszen miénk volt a legjobb érettségi eredmény 1992-ben, sőt volt, aki országos szakmai tanulmányi versenyt nyert. A legjobb mégis a társaság volt. Együtt voltunk jóban-rosszban. Mindig kiálltunk egymásért, megosztottuk egymással a másik osztálytól

beszerzett dolgozatkérdéseket, falaztunk egymásnak a tanárokkal szemben. Vidámak voltunk és benne voltunk mindenben. Alig vártuk a fordított napokat: gépiróversenyt szerveztünk a tanároknak (Rapcsányi tanár úr még szemüvegben verte a billentyűket), transzparenszeket gyártottunk, hogy azokat a magasba emelve, maximális hangereővel buzdítsuk osztálytársainkat a versenyeken. Azért az órákon és otthon is szorgalmasak voltunk! Gyorsírást tanulván rengeteget kellett írunk mindennap, még a nyári szünetben is. Ennek nyomát máig őrzöm a jobb kezemen egy íróbütyökkel. A szívem a ballagás után is kadás maradt. Majd kiugrottam a bőrből, amikor főiskolai tanulmányaim végén az itt végzett tanítási gyakorlat és vizsgatanítás után az akkori igazgató állást ajánlott. Nem volt gondom az álláskereséssel!

1996 ősze óta már tanárként lépek be a suliba minden reggel. Már nem fekete a lépcső korlátja és nem zöldek a szekrények a folyosókon. Viszont bemehetek a tanáriba, ami régen elzárt terület volt előttem. Nincs akkora helyem az asztalon, mint diákként a padon, de a társaság – immár a tanárok társasága – ugyanolyan klassz. Jókat tudunk nevetni a szünetekben, ugyanúgy kibeszéljük a diákokat, mint ők minket, ugyanúgy van egy kis nyüzsgő csoport körülöttem, akik benne vannak a programokban, mint diákkoromban. Osztályfőnökként jelenlegi, negyedik osztályomnak is ezt szeretném átadni: az összetartozás, „egy jó csapat tagjának lenni” érzését.

Folyamatosan változnak a dolgok az életemben, de a Kada örök. Van még 20-25 évem, amíg taníthatok (és kell is). Ha hagyják, a szívem mindvégig kadás marad!

Taskovics Gyöngyi

Az én Kadám – változó és örök

Pontosan tizenöt évvel ezelőtt érettségiztem a Kadában, ma pedig büszkén mesélem mindenkinek, hogy megvalósítottam régi álmomat: itt tanítok közgazdásztanárként. Végre hivatásom van, és nem munkám. Igaz, amit sokan mondanak: valósítsd meg az álmaidat, csináld azt minden nap, amit szeretsz, és soha többé nem kell dolgoznod! Ennyi év alatt rengeteg minden történik, változik akár egy ember, akár egy iskola életében, de vannak dolgok, amelyek örök életűek.

Ugyanolyan mosollyal, sietve lépek be reggelente az aulába, mint tizenöt éve. Tudom, hihetetlen, de én diákként is szerettem a Kadába járni, nem volt iskolaundorom sosem. Édesanyám is itt érettségizett 35 évvel ezelőtt, a betonlépcsők azóta sem változtak. Ugyanúgy vigyázni kell a szélén, mert csúszik, csak most tanárként annyi előnyöm van, hogy talán nem löknek el, miközben megyek felfelé. Az első pár reggelen erősen koncentrálnom kellett, hogy a tanári ajtaján ne kopogjak, mielőtt bemegyek. Kihívás volt továbbá, hogy kollégaként tegeződő hangnemben beszéljek a régi tanárainnal, köztük volt osztályfőnökömmel, Akócsiné Patkós Erzsébet igazgatóhelyetttessel.

Heti 5 órát ugyanabban a tanteremben tanítok, amelyik tizenöt éve az osztályom saját terme volt. Egyrészt nagyon nosztalgikus, megható élmény ott tartani az óráimat, ahol anno én kezdtem a szakmai tanulmányaimat, másrészt rendkívül vicces is, mivel a tanteremben pontosan a tanári asztallal szemben a falon ott lóg az osztályom táblója. Eltelt néhány hónap, mire megszoktam, hogy a tizenöt évvel ezelőtti arcképem mosolyog rám tanítás közben.

A teremben ülő diákok változtak, de van, ami nem változott: ugyanazok az asztalok, a székek, a nyikorgó ablakok, a zöld tábla, de már ott van mellettük a SmartBoard és a projektor is. Furcsa érzés, hogy az órák végét jelző csengőt már nem várom, sőt néha meglepődöm, hogy már vége is. Még a csengetési rend is ugyanaz, mint tizenöt éve, ugyanúgy 10:20-tól eszem meg a tízórait, csak most a tanári kávézóban. Az viszont szerencsére változott, hogy már nem kapok figyelmeztetést azért, mert az órákon folyamatosan, hangosan beszélek.

A tizenöt éves érettségi osztálytalálkozóink helyett ugyanabban a tanteremben most ünneplő ruhába öltözve, maszkban és gumikesztyűben érettségít felügyeltem. Végignéztem a diákokon, és olyan érzésem volt, mintha csak tavaly lett volna, amikor én is ugyanott ültem és ugyanúgy izgultam a feladatok megoldása miatt; szinte visszarepültem az időben. De most érettségi közben másra gondoltam, mint tizenöt éve. Azt kívántam, mielőbb halljam majd a következő mondatot személyesen a diákjaimtól: „Tanárnőnek tisztelettel jelentem, az osztály létszáma 26, és nem hiányzik senki.”

Az élet rendjéhez hozzátartozik, hogy a körülmények és az emberek változnak, még az iskola neve is sokszor más lett, de nekem már csak „Kada” marad. Akármennyi dolog változik is az évek alatt, van, ami örök. Mindig büszkén, mosolyogva mondom: Kadás voltam, vagyok, leszek!

Bajáki Nikolett

Egy volt kadás emlékei

Életem legmeghatározóbb élménye volt az itt eltöltött 4 év (1988-1992). Hogy mit adott? Barátokat, élményeket, sok örömet és nevetést, néha bánatot és „lelkizést”. Tudást és felelősségtudatot. Olyan tanárokat, akik nemcsak a diákot látták bennünk, hanem az embert is, akinek bánata vagy öröme van. Mertek partnerek lenni egy-egy helyzetben, és ez kamaszként sokat segített. Apránként megtanultuk, hogy bizonyos helyzetekben meddig mehetünk el, hol a határ, milyen egy emberként kiállni valamiért vagy valakiért, hogyan kell összefognunk egy közös cél érdekében, és mit is jelent valódi közösségként működni. Büszke vagyok, hogy „Kadás” lehettem, de az külön örömmel tölt el, hogy a keresztlányom és most a lányom is itt érettségizik, ők is „Kadások”.

Szabóné Molnár Ilona

A Kada mint családi hagyomány

Jómagam 1992-ben végeztem a Kada Elek Szakközépiskola érettségizetteknek meghirdetett kétéves levelező tagozatán, ezért egyértelmű volt a családban, hogy kislányom, Muhari Lilla (9.c) is ezt az iskolát fogja választani. A továbbtanulásnál első helyen jelöltük meg a Kadát, és nagyon örültünk, amikor megkaptuk az értesítést a felvételtől.

Erre az iskolára csupa jó emlékekkel gondolok vissza amellet, hogy nagyon sokat és keményen kellett tanulnunk. Ennek meglett az eredménye. Jelenleg a Magyar Honvédség 59. Szentgyörgyi Dezső Repülőbázis ügyviteli részlegvezetője vagyok. Azóta is büszkeség tölt el, ha valahol megkérdezik tőlem, hogy hol végeztem, és azt mondhatom, "Kadás" voltam. A mai napig sok szép emléket őrzök az iskoláról, például amikor az igazgatóhelyettes asszony tanította nekünk a számítástechnikát. Ő azt mondta, hogy több hasznát fogjuk venni ennek a tudásnak, mint ha egyszerűen csak gépirást tanulnánk. Elmondhatom, ez tényleg így lett. Nagy hasznát veszem a digitális világban az itt megszerzett tudásnak. Köszönhető ez a tökéletes alapozásnak.

Végezetül bízom abban, hogy ez az iskola még nagyon sokáig fogja kibocsátani a padjaiból azt a sok nagyszerű szakembert, akik meleg szívvvel gondolnak majd vissza a régi kedves iskolájukra és tanáraikra.

Kívánok sok sikert, erőt és egészséget mindannyiuknak!

Muhariné Kutasi Márta

Egy iskola – két generáció

„Kadás” diák vagyok, mondtam ezt büszkén, amikor annak idején a '90-es években megkérdezte tőlem valaki, hogy melyik középiskolába járok. Mindig szeretettel gondolok vissza azokra az évekre.

Az osztályfőnököm Akócsiné Patkós Erzsébet matematika- és fizikatanár, majd Sikos Katalin történelemtanár volt. Gyerekszerető, kiváló pedagógusok vettek körül, akikről sokat tanultam, felkészítettek a továbbtanulásra és az életre. Az értékrendem, amelyet a szüleim mellett a tanáraink alakítottak ki bennem, azóta is meghatározó a magánéletemben és a munkámban is. Két lánygyermek édesanyja vagyok.

Amikor a lányaimnál a továbbtanulásra került a sor, feltörték belőlem az emlékek, és rengeteget nosztalgiáztam nekik arról, hogy milyen jó volt káásnak lenni.

A hatás nem maradt el, jelenleg mindkét lányom a Kadában tanul közgazdaság ágazaton. Vivien kilencedikes, Evelin, a nagyobbik lányom végzős, most érettségizik.

Mindketten nagyon szeretnek ebbe az iskolába járni, jól kijönnek a tanáraikkal, osztálytársaikkal.

Ha újra 14 éves lennék, és el kellene döntenem, melyik középiskolában tanuljak tovább, nem is lenne kérdés, ismét a Kadát választanám.

Erdei Mónika

Kadás éveim diákként és szülőként

Általános iskola 8. osztályában, amikor a pályaválasztáshoz érkeztem, a többi gyerekhez hasonlóan igazából én sem tudtam, hogy milyen iskolában tanuljak tovább. Hosszas megfontolás után a Kadát választottam, ahová a pénzügyi szakra nyertem felvételt.

Döntésemet nem bántam meg. Nagyon jó osztályközösségbe csöppentem, a tanárim magasan képzett, elhivatott szakemberek voltak, az osztályfőnököm, Eifert Ferencné személyében pedig egy nagyon kedves, közvetlen, segítőkész embert ismerhettem meg. Sikeresen leérettségiztem, melynek köszönhetően pár hónap múlva elhelyezkedtem a szakmán belül, a rendőrségen jogosítvány-ügyintézésel foglalkoztam.

Később született két gyermekem. A fiam 8. osztályban ugyanúgy nem tudta, hogy melyik iskolába jelentkezzen, mint annak idején én. Véletlenül az ő útja is a Kadába vezetett, sikeres felvételt nyert az ügyvitel ágazati képzésre. Amikor az első szülői értekezleten megtudtam, hogy a fiam osztályfőnöke Nagyné Gál Gabriella lesz, nagyon megörültem, hiszen engem is tanított gépirásból. Jó szülő-tanár kapcsolat alakult ki köztünk. Bármikor, bármilyen problémával megkereshetem, mindig segítőkész, a fiammal is nagyon jó a viszonya.

Remélem, ha a gyermekem leérettségizik, ő is találni fog a szakmájában egy jó munkahelyet.

Palatinus Anikó

A végzős osztályfőnökök emlékezései

„A cipő, amely tökéletesen illik az egyik ember lábára, szorítja a másikat.

Mindannyian másra születtünk, más feladattal, ami semmivel sem helyettesíthető.”

Egy év pihenő után zökkenem vissza az osztályfőnökségbe. Először fordult elő velem, hogy nincs osztályom. Furcsa volt. Az „osztály” hiányzott, az adminisztráció nem annyira. A négy évet meghatározta a „sok lány - kevés fiú” felállás.

Osztályfőnöki munkámban azt az elvet alkalmazom, amit otthon a gyereknevelésben is. Ha otthon működött, az iskolában is működni kell: következetesen, megértően, de szigorúan. Hogy sikeres voltam-e, azt majd az idő eldönti. Néha, főleg 9-10. osztályban szélmalomharcként élttem meg a dolgokat. Voltak nehéz időszakok, de a végére mindannyian belerázódtunk.

Kis osztályom!

„A cipő, amely tökéletesen illik az egyik ember lábára, szorítja a másikat. Mindannyian másra születtünk, más feladattal, ami semmivel sem helyettesíthető.” Ez áll a ballagási meghívónkon. Más szóval azt is mondhatnám, valóban különlegesek vagytok. Valamennyien egyediek és megismételhetetlenek.

Különleges, egyedi és megismételhetetlen volt ez a négy év is. Egyedi az eleje egy olyan gólyatáborral, ahol végig szakadt az eső. De a legegyszerűbb a vége a távokta-

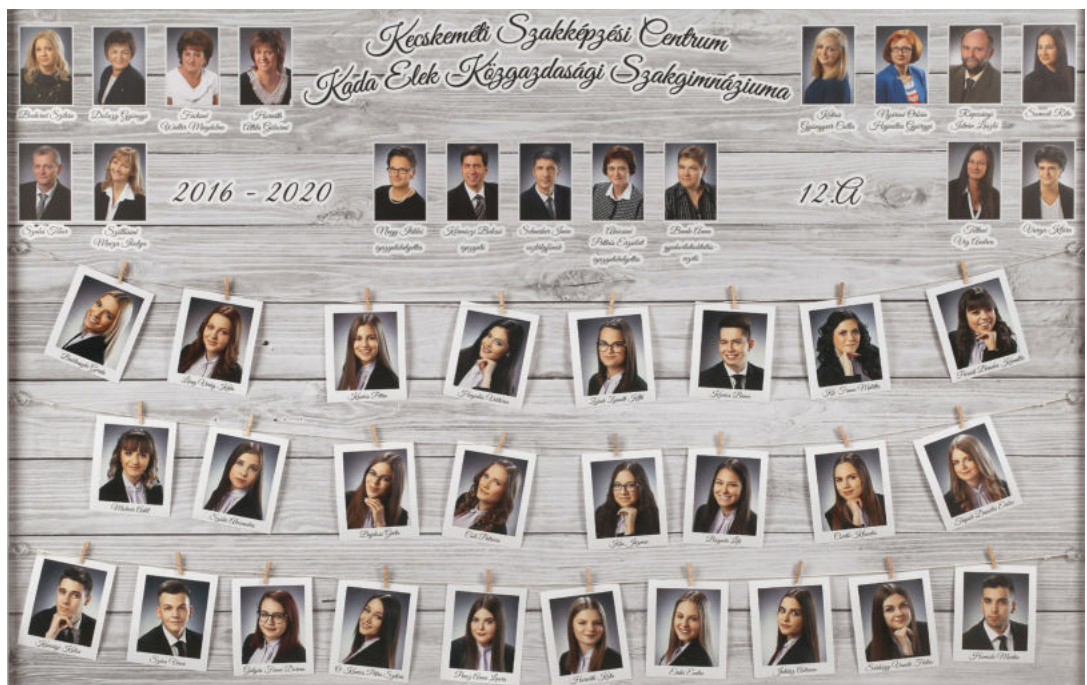
tással, az elmaradt ballagással és a sajátos körülmények között lezajló érettségivel. Különlegesen ért véget ez a négy év, lehetőséget sem adva az igazi búcsúra.

Nem Ti voltatok a Kada legokosabb és legaktívabb osztálya. Néha a falra tudott töltek mászni az ember - pláne az osztályfőnök. Lehet, hogy nem vettétek észre, de rengeteget fejlődtek a négy év alatt (na jó, nem biztos, hogy ez mindenkire igaz). Többségetek „idétlen” kisiskolásból érett fiatallá vált. Mert az érettséget nemcsak a tudás – az érettségi bizonyítvány – mutatja, hanem sok más minden is. Leginkább az, hogy képesek vagytok felelősséget vállalni a cselekedeteitekért és általában saját magotokért. A legtöbben eljutottatok erre a szintre. Jól megmutatta ezt a távoktatáshoz való hozzáállásotok. Az utolsó másfél hónapban megismerhettük az igazi jellemeteket, zömében már felnőttek bizonyultatok!

Az utolsó évre megérett az osztály. Mindent megcsináltunk. Lett szalagavatós ruha egy fantasztikus szalagavatós tánccal. A többség rátett egy lapáttal a tanulásban is. Elbalagolni sajnos nem tudunk, de talán kárpótol minket ezért egy sikeres érettségi vizsga.

Most továbbindultok erről az állomásról nagy utatokon. Útravalónak egy Paulo Coelho idézet: ”Valójában életünk minden pillanata tartogat valamit, ami megtörténhetne, és mégsem történik meg. Rengeteg mágikus pillanat van, amit nem is veszünk észre, mígnem a sors keze – teljesen váratlanul – megváltoztatja az egész életünket.”

Schneider Imre
a 12. a osztályfőnöke

"...Néha ennyi épp elég:
Hogy ott vagyunk a másikért!..."

Ezt dúdolgattam mostanában....

Eszembe jutott a tavalyi ballagás, amikor a végzősök terméké díszítése közben arról beszélgettünk, hogy nekünk milyen lesz majd idén. Nem gondoltunk rá, hogy kimarad az életünkől. Azt tudtuk, hogy nehéz és hosszú menet lesz az utolsó tanév, de az elmúlt három hónap forгатókönyvét senkinek sem kívánom. Megszenvedte ezt diák, pedagógus, szülő egyaránt. Mégis, amikor számot vettem a „normális” menetrendben eltöltött évekkel, egyre-másra törtek felszínre a kedves emlékek: vicces történetek; a háromnapos főzős kirándulásaink, ahová annyi kaját vittünk, hogy az egy hétre elég lett volna, és ahol éjszakába nyúlt a mulatós; a reggeli osztályfőnöki órákon megevett palacsinta- és lángoshegyek; a szülők segítségével megrendezett családi piknikek a sportnapon; a rendszeres auladíszítések; a Mikulás-napi csomagküldő szolgálat; a tanyaprogramok és még sorolhatnám.

Természetesen a mindennapok puskagyártásai, leckemásolásai, a szivacsmosás vagy a virágok locsolása miatti veszekedések, a „csináldmárhaladjunk” című végtelenített sorozat és a sok marhaság, amit 11 fiú jelenléte okozhatott, mind beleégtek az emlékeimbe. Mindezt jól ellensúlyozta a lányok kitartó, céltudatos tanulása, igyekezete, amiért osztályfőnökként időnként fürödtem a kollégák dicsérő szavaiban.

Most nem érzem, hogy hiányzik valami, kerek minden. Vagy... valami mégis! Talán az a „végső pont”, a ballagás a virágcsokrokkal és lufikkal, és az is inkább miattuk...

Elsősorban szerettem Őket. Tanítottam, neveltem, és igen, sokszor morogtam velük, értük és nem miattuk. Kívánom, hogy ezekre az évekre, az iskolára, egymásra és a tanáraikra szeretettel és hálával tudjanak emlékezni.

És most újra dúdolólok:

”...Mindig azt mondtad, az várhat nagy csodát, aki téblábol, és végül megy tovább!...”

Kiss Róbetné Rivó Erika
a 12. b osztályfőnöke

Kecskeméti Szakképzési Centrum
Kada Elek Közgazdasági Szakgimnáziuma

2016-2020
12. b

Kiss Róbetné Rivó Erika
 Décsi Eszter
 Székelyné Mészáros Erika
 Nagyhegyi Andrea
 Székely Rita
 Pálfi Tíme Réka
 Nagy Dénes
 Bárányosné Balczó Irén
 Balczóné Pálfi Erzsébet
 Békési Anna
 Csörgőné Farkas Beáta
 Horváth Ágnes
 Szabó Katalin
 Bárány István
 Mészáros Péter Balázs

Csörgőné Eszter
 Varga Zsuzsanna
 Kocsis Györgyi
 Árkai Kinga
 Pócsai Petra
 Békés Annamária
 Székely Bernadett
 Balczó Eszter

Bárány Péter
 Csörgő Zoltán Zoltán
 Balczó Tamás
 Varkonyi Lilla
 Csörgő Beáta
 Székely Balázs
 Kása Balázs
 Békési István
 Farkas Beáta

Décsi Beáta
 Csörgő István
 Székely István
 Varga Eszter
 Balczó Zoltán
 Békési István
 Balczó Eszter
 Csörgő Beáta
 Balczó Eszter
 Csörgő Beáta
 Balczó Eszter
 Csörgő Beáta
 Balczó Eszter

**„Az élet viharával szemben
olyan légy, mint a madár,
amely, ha a fát kivágják alóla,
nem a mélybe zuhan,
hanem a magasba száll.”**

Ballagási meghívónkra Eötvös József szavait választottuk. Akkor még nem sejtettük, hogy egyik napról a másikra megváltozik az életünk, s az utolsó öt héten távoktatásban tanulunk, nem lesz szerenád, nem lesz ballagás...

Ezúton szeretném megköszönni az egész osztály nevében a benneteket tanító tanárok áldozatos, kitartó, céltudatos, türelmes munkáját, valamint az iskolavezetésnek az irántatok tanúsított segítőkész, toleráns és mindig jobbító szándékú hozzáállását. A technikai dolgozóknak pedig azt, hogy tiszta épületbe, rendezett körülmények közé járhattunk iskolába.

A magam részéről köszönöm mindazoknak a kedves szülőknek a támogatását, akik kirándulásokon, sportnapokon, hivatalos ünnepségeken segítették a munkámat.

Úgy gondolom, hogy kadás diáknak lenni jó dolog. Fantasztikus gólyatáborral indul a kilencedik osztály, ahol két nap játék és móka közben ismerkednek egymással a leendő osztálytársak. A szeptemberi évnyitón senki sem érzi idegennek, elveszettnek magát az új környezetben. A játékban való feltöltődésre, kikapcsolódásra minden tanévben többször is van lehetőségünk, például a szeptember végi sportnapon, a karácsony előtti utolsó tanítási napon, a Kada-hét fordított péntekén, valamint kétévente év végén a strandon.

Lehetőség van rendszeres sportolásra, színjátszó körben való részvétellel, színházlátogatásokra, külföldi cserekapcsolatok révén nyelgyakorlásra.

Az áprilisban megrendezésre kerülő Kada-hét fontos része a szemléletváltó nap, amikor sérült fiatalokkal találkozhatnak diákjaink. Ennek a programsorozatnak szakmai versenyek is részét képezik, melyeken már kilencedikben elkezdődik a tehetséges tanulók kiválasztása.

A szürke hétköznapokon pedig tanulni kell. A mai fiatalok információözönben élnek, mobiltelefon nélkül létezni sem tudnak. Mindenhol – a virtuális világban és a való életben – egyszerre szeretnének jelen lenni. Minden pillanatukat megosztják. Viszont a tanuláshoz szükséges az elcsendesedés, a zavaró körülmények kizárása, a tiszta elme és a belső akarat. Tartós tudást csak kitartó munkával lehet szerezni. Másrésről az iskolai leterheltség, a heti óraszám olyan magas, hogy annak napi szinten maximum eleget tenni csak nagyon kevesen tudnak. Ezért az átlagos diák tűzoltásszerűen tanul, úszik az árral, az éppen aktuális dolgotra valahogy felkészül, s a veszéllyel nem fenyegető tantárgyakat hanyagolja. Mi, tanárok milliószor kérdezzük magunktól,

hogy fognak ezek a gyerekek leérettségizni. Négy év küzdelem után mégis sikerül.

Az én osztályom a tanulmányi rangsorban négy éven át az utolsó három hely valamelyikén végzett. De ha nagyon kellett, összeszedték magukat. Például tizedikben a március 15-i műsor előadásakor, vagy tizenkettedikben a februári előrehozott mellék-szakképesítési vizsgán. A legszebb eredményt 2020-ban az Ágazati és ágazaton belüli specializáció szakmai érettségi vizsgatárgyak (ÁSZÉV) versenyén az elődöntőben ügyviteli ismeretekből érték el. Hatan indultak a versenyen, és valamennyien bejutottak az első harminc helyezett közé, Juhász Dániel pedig 1. helyen jutott az országos döntőbe. Felkészítő tanáruk: Asztalosné Geiger Andrea volt.

Jeleskedett még az osztály tizenegyedikben a GINOP-pályázat keretében megrendezett főzőversenyen (1. helyezés) és a karácsonyi asztalterítési versenyen (3. helyezés).

A tizenkettedik év feledhetetlen élménye volt a szalagavató. Az egész évfolyam igéyes, tartalmas műsort mutatott be. Minden percét élveztem.

Felelősségteljes, önálló, komoly ifjakká váltatok. Lesznek köztetek felsőoktatásban továbbtanulók, lesznek szakképzésben maradók és lesznek munkába állók. Bárhová kerültek is, teljes jelenléttel, szívvel-lélekkel tevékenykedjétek! Találjátok meg azt a területet, ahol kiteljesedhettek!

Szeretettel búcsúzom:

Lázár Györgyné
a 12. c osztályfőnöke

Búcsú és "köszhely"

Most, hogy osztályfőnökként búcsúzom az osztályomtól, visszarévedek saját középiskolás éveimre. Az érettségi után – bár akkor még frissen élt bennem némi neheztelés egyes tanáraink iránt –, sőt már a gimnáziumi évek során is éreztem, mennyire meghatározó szakasza volt ez az életemnek. Visszatekintve határozottan tudom, mi mindenben gazdagodtam akkor, mi mindent köszönhetek iskolámnak, és ezt nem a múltat megszépítő nosztalgias szentimentalizmus mondatja velem.

Akkor diák voltam, a tanárainkra és osztálytársaimra tekintettem. Ezúttal tanárként az iskolát nézem, benne magamat vizsgálom, és őszintén remélem, hogy diákjaim, akiket most bocsátok újtukra, hasonlóképpen éreznek majd.

Öt év most véget ért, még egy szóbeli érettségi van hátra, és az osztályfőnökség terhei lekerülnek a vállamról. Néha nehéz volt ez az öt év, és e pillanatban is elevenen él bennem az érzés, ami az összezördülések, a rengeteg baj, nyavalya előkerülése során gyakran elfogott: hogy dehogy is csinálom én ezt tovább, csak egyszer legyen ennek vége! De már most tudom, hogy hiányozni fog az a kötődés, amit a tanárember érez az osztályába tartozó diákja iránt, az a felelősség és az a szeretet, amely végül is a sok gond legyőzésében mindig segít.

Szabó Laura, KADA-DÍJAS tanuló gondolatai

2015. szeptember elsején izgatottan léptem be az iskola kapuján. Addigra már találkoztam az osztálytársaimmal a felejthetetlen élményekkel teli gólyatáborban, de az igazi történet csak ezután kezdődött. Soha nem gondoltam volna, hogy ennyi minden történhet 5 év alatt, vagy hogy egyáltalán ilyen gyorsan elrepül majd az idő, és nemsokára már az érettségimet tarthatom a kezemben.

Amikor felvettek a Kadába, nem gondoltam volna, hogy ennyire tartalmas iskolai éveim lesznek. Édesanyámnak köszönhetően, aki szintén az iskola tanulói közé tartozott egykor, az egyik legjobb döntésemet hoztam meg azzal, hogy ide felvételiztem.

Rengeteg mindent köszönhetek a Kadának, például életre szóló barátságokat, amikre szert tettem. Ezenfelül hálás vagyok a tanáraimnak, akik sokszor nem is igazán tanárként, hanem barátként hallgattak meg és segítettek miniket. Részben az ő töretlen támogatásuknak és odaadásuknak köszönhetem azt, hogy Kada-díjas tanulóként végezhettem el a középiskolát.

A jövőben szeretném ugyanilyen jó teljesítménnyel folytatni egyetemi tanulmányaimat is, amihez rengeteg jó tanácsot kaptam a pedagógusoktól, amiket mindenképp hasznosítani szeretnék.

Hihetetlen örömmel tölt el, hogy az idei évben én nyerhettem el ezt a rangos díjat, és hálás vagyok mindenkinek, aki valamilyen formában segített engem az idáig vezető úton.

Szabó Laura
12.d osztályos tanuló

Laura kadás évei az osztályfőnök szemével

A Kada-díj – csakúgy, mint minden más díj – odaítélésének lényege nem csupán a jutalmazás, az érdemek elismerése, vagy hogy jó bizonyos ideákat megtestesülni látni, hanem az is, hogy az embert, illetve a teljesítményt követendő példaként állítsa a többiek elé.

Az idei év Kada-díjasa Szabó Laura 12. d osztályos tanuló.

Még „kilencedikes korában” írtam róla egy jellemzésben:

„Okos, józan gondolkodású. Jó helyzetfelismerő, problémamegoldásban élen jár. Rendkívül céltudatos, kifejezett vezéregyéniség, szeret az irányító szerepében lenni. A kritikára túlzottan érzékeny, de nem hagyja, hogy a feladat elvégzésének bármi útját állja. Színes, érdekes tanuló, sok eredeti ötlete van. Az osztályban elismert és tisztelt személy, társainak mindenben segít, az osztályközösséget áldozatkészen szolgálja. Feladattudatos, szabálykövető, kommunikációs készsége kiváló.”

A fentiek most is igazak rá. Azzal a célkitűzéssel jött a Kadába, hogy megszerzi a Kada-díjat. Szándéka azonban nem önző, öncélú törekvés volt. Az évek során másokért, az osztályért, az iskoláért vívott számtalan hétköznapi csatában váltotta aprópénzre magának tett ígéretét.

Az elmúlt öt év során egy jeles és négy kitűnő bizonyítványt szerzett, tizenhét tantárgyból kapott huszonnyolc dicséretet. Az Euroscola-program keretében több alkalommal is elutazhatott Strasbourgba az Európai Diákszövetségbe, az Európai Parlament Nagykövet Iskolája programban junior nagykövet volt, csapattagként részt vett a 4 For Europe versenyen, de számos más szakmai, sport- és egyéb rendezvényen is sikeresen szerepelt.

Tudom, iskolában a tanulmányi eredmény számít, és a díj elsősorban ennek szól, de mindannyiunk ösztönzésére álljon előttünk Laura példaként nem csupán tanulásban, hanem abban, hogy találjuk meg saját célkitűzésünket és a megvalósításhoz szükséges elszántságot, mert az élet minden szépe, jóra való törekvést díjaz.

Osztályfőnökként köszönetet mondok, hogy középiskolai útján támogathattam Laurát, akire mindig mindenben számíthattam, és akire mint egyik legkedvesebb tanítványomra fogok örökké emlékezni.

Balogh Tibor
osztályfőnök

Rendhagyó időkben rendhagyó búcsú

A sors nagy tanítómester, átírta életünk kiszámítható, olykor már unalmasan megszokott menetrendjét, és lelassította lépteinket, hogy megtanuljunk másképpen érezkelni. Valahogy minden átfordult egy másik dimenzióba, hónapokkal ezelőtt mi sem sejtettük, hogy a búcsúzás gondolatai, a szeretet mondatai majd így érkeznek meg hozzátok.

Tudjuk, hogy a ballagás nagyon fontos esemény minden diák életében, hiszen az ifjúság korszakának egyik legfontosabb szertartása, a továbblépést szimbolizáló rituálé. Jelentőségét érezzük lelkünkben, ugyanakkor a szabályok és előírások rendszerének meg kell felelnünk, nem tehetünk mást, ám a hangsúly most nem ezen van. Az a fontos, hogy mit érzünk, mit gondolunk, amikor búcsúzunk tőletek.

Négy évig meghatározó szereplői voltatok iskolánknak, mindegyikőtök hozzáadott jelenlétével, személyiségével egy kis szeletet a nagy egészhez. Visszavonhatatlanul beírtátok magatokat a Kada történelmébe mint célokat kitűző, terveket megfogalmazó, álmokat megvalósító diákok.

„Aki elment, az elment, de aki egyszer nálunk volt, az többé sohasem mehet el tőlünk egészen.” – írja Kassák Lajos, és hisszük mi is. A gyorsan lepergett négy-öt év lenyomata talán mindenkinek szép emlékként jelenik meg gondolataiban. A gólyatábor, fordított napok, kirándulások, iskolai rendezvényeink, tanáraitok rigolyái, jó tanácsai értetek születtek, benneteket építettek, hogy legyen alap, ami biztos fogódzót nyújt nektek a továbblépéshez.

Minden búcsúzás súlyokat tesz lelkünkre: az utolsó nyári nap, egy jó könyv utolsó oldala, egy utolsó búcsúüzenet annak, akit szerettünk, egy utolsó integetés a robogó vonatból és néhány utolsó sor annak, aki elmegy. Útjaink, útjaitok most szerteágaznak, elválnak egymástól. Előtte azonban vár még rátok az érettségi, amelyért évenken keresztül mindenki a saját képességei, szorgalma szerint dolgozott. Ne keressétek a csalóka, munka nélküli teljesítményt, tegyetek meg minden tőletek telhetőt, hogy ebben a rendkívüli helyzetben is tudásotok, képességeitek legjavát adjátok! Az iskola vezetősége, tanárai, valamennyi dolgozója ehhez kíván nektek erőt, kitartást, szerencsét. Szeretettel búcsúzunk iskolánk valamennyi végzős tanulójától a következő idézettel:

„A mai napon kezdődik el az életem, mert ma a világ egyik polgára lettem. Ma lettem felnőt, mától másnak is számadással tartozom, nem csak magamnak és a szüleimnek. Már nem csak a jegyeimért felelek, mától a világnak tartozom számadással, a jövővel, az élet nyújtotta lehetőséggel. Mától kezdve a dolgom az, hogy itt legyek, nyitott szemmel, lelkesen, felkészülten. Hogy mire? Nem tudom. Bármire és mindenre.”

Kökényné Miklós Izabella
a 11. c osztályfőnöke

Ballagási zárszámadás

Nos, ez a nap is eljött, igaz, nem úgy, ahogy azt eredetileg elképzeltük. Év elején már magabiztosan érkeztünk be az iskolába, feltöltődve a nyári kalandokkal, bulik élményeivel, nyaralásokkal, jómagam még a Verona gyermekei előadás által felborított bioritmussal. (Legyen elég annyi, hogy mindig akkor kellett felkelnem, amikor aludni szerettem volna, és fordítva, de természetesen minden percét nagyon élveztem ennek az időszaknak. Innen is ölelek mindenkit, aki részese volt ennek a csodás előadásnak).

Szóval egy kicsit fáradtabban kezdtem el a végzős évet. Elindultak a szalagavatós táncok próbái, ahol megtanultuk megkülönböztetni a jobb lábunkat a baltól. Volt, akinek ez nehezebben ment – nekem is –, de mindenki képességei szerint beleadta a legjobb tudását, ettől vált olyan látványossá, amilyen a végére lett.

Amikor megkaptuk a szalagokat, akkor csapott meg az a szívbe markoló érzés, hogy én nem akarom elengedni ezt az egészet. Természetesen a négy év alatt számtalanszor éreztem hasonlót, de azok mégsem ilyenek voltak, ez az érzés most megmagyarázhatatlanul keserű volt. Talán akkor az agyam is megtapasztalta, amit a lelkem már hosszú ideje érzett, ezt a mindenkit átfogó kohéziós erőt, amit, ha nagyon szentimentálisan szeretnék fogalmazni, úgy is nevezhetnék, hogy ez a Kada eszenciája.

Ezt a különös kisugárzást már kilencedikesként is éreztem, amikor bizonytalan léptekkel mentem fel a második emeletre. Eltelt négy év, és az iskolámra második otthonomként tekinthetek. Felfedeztem szinte minden zugát, és sok értékes embert ismertem itt meg.

Sokan mondják, hogy a középiskolai évek alatt alakul ki az ember valódi személyisége, és az itt kötött barátságok életre szólók lesznek. Én úgy gondolom, hogy ez igaz állítás.

Kedves Tanáraink!

Köszönöm azt az odaadó, lelkes és fáradhatatlan közös munkát, amiben részem volt ebben a négy évben. Az órák mindig jó hangulatban teltek, nem is emlékszem olyanra, ahol ne nevtünk volna egy jóízűt. De ilyenek voltunk! Kissé különc, kissé más, de utolsó percig szoros közösség, amely kiáll magáért. Remélem, hogy Önöknek is ilyen osztályként maradunk meg az emlékezetükben. Bízom benne, hogy tudunk büszkeséggel teli perceket szerezni Önöknek egy-egy versenyeredménnyel, sikeres vizsgával vagy bármilyen kiemelkedő teljesítménnyel. Köszönöm Önöknek, hogy a tanítás mellett jutott idő a nevelésre is, így nemcsak a tudásunk gyarapodott az iskola falain belül, hanem az identitásunk is formálódott. Úgy gondolom, hogy továbbviszünk Önökből egy kis darabot, bármerre is sodor bennünket az élet.

Kedves Osztályfőnököm!

Köszönöm, hogy négy évig áldozatkészen vitte az osztály ügyeit a hátán. Sokszor bizony nem volt könnyű a velünk való munka, de így válhattunk kisdiajból gondolkodó, érett felnőtté. Köszönöm a rengeteg programot, amelyben részt vehettünk, mert ezek nagyban hozzájárultak az osztály összekovácsolásához.

Kedves Osztálytársaim!

Ti voltatok azok, akikkel 4 évet jóban-rosszban együtt tölthettem. Ti voltatok, akikkel a felnőtté válás útjára léptem, veletek kezdődött el a nagybetűs élet – kicsiben. Nem hazudok, ha azt mondom, minden percét élveztem. Az osztálykirándulások is azért váltak maradandó élménnyé, mert mi tettünk annak érdekében, hogy arra a pár napra még közvetlenebbül tudjunk együtt lenni.

Látjátok, tényleg végére értünk ezeknek az éveknél, s mi annak idején, amikor tanáraink arról beszéltek, hogy milyen gyorsan elszállnak az évek, csak kételkedve legyintettünk: „Hol van az még?!...”.

Most pedig már "csak" egy érettségi választ el attól, hogy átlépünk a felnőtt lét titokzatos világába. Bár valószínűleg a szélrózsa minden irányába elvisz minket az élet szele, én hiszek abban, hogy nem felejtjük el egymást, s a szívünkben megőrizzük az együtt töltött idő varázsát. Persze azért fogunk mi még inni erre az „Átriban”. Köszönöm nektek, srácok, hogy az lettem, aki!

Egy saját – a szívemnek kedves – verssel zárom gondolataimat:

Summa summarum

*Ma lassabban jár az óra szárnya,
Szívünket izgatott feszültség járja,
Néhány nap, és történelmet írunk,
Persze csak akkor, ha addig bírjuk.*

*De a szó elszáll, az élmény megmarad,
Mert az ifjú diákszívnél nincs jobb talaj,
Ez a hely, ahol a jövő magja kicsírázik,
Álmainkból könnyen valóság válik.*

*E néhány év, mint a hajnali köd, felszáll,
Az elménket se fedi már balladai homály.
Fordul néhányat a Föld, és itt leszünk újra,
Akkor felidézzük a talán el sem felejtett
múltat.*

*Zengő pátoszom végére érve, kívánok
Minden diáktársamnak örömteli életet.*

*Diákéveink leperegnek az idő mostoha
óráján.
Nincs ok a bánatra, hisz most itt vagyunk,
Nem teltek hiába ezek az évek, mert
Megtöltöttük őket tartalommal és szívvel.*

Nagy-nagy tisztelettel és szeretettel:
Aczél Dániel Imre 12.b

Pillanatképek az érettségiről

Pillanatkép az érettségiről – egy tanár szemével

Ültem a néma teremben, szemben a tanulókkal. Csak a tollak sercegése, a számológépek pötyögő neszei törték meg az érettségi vizsga méltóságteljes hangulatát. Itt van a pillanat, amire vártunk mindannyian, és most sokkal több gondolat jár a fejemben, mint tavaly, amikor hasonlóan felügyeltem a rendet.

A fiatalok, akik most velem szemben dolgoznak, abból a zárt világból érkeztek megmértetni magukat, amelynek diszkrét volta átlengi lényüket. Ismeretlen ismerősök? Az elmúlt hónapjuk kimaradt életükből: csak sejtítettük, hogy az ébredő tavasz vírus okozta vakációs hangulatában tanulni próbálnak, de biztos semmit sem tudhattunk felőlük.

Az elmúlt hetek hangcsatornás távolsága után most itt ülnek velem szemben, és érettségi vizsgát tesznek. Amikor arcukra nézek, visszatérnek emlékképeim a dolgozatírásaikról, és bár most némán ülnek, hallom hangjukat, felcsillannak ismert mozdulataik. Pedig most izgatottan koncentrálnak. Hordozzák az otthoni felkészülés, felkészítés feszült és egyben kötetlenebb perceit: hol azért, mert tanulás helyett mással voltak elfoglalva, hol azért, mert magukra maradtak lelkiismeretükkel és a megoldásra váró feladatok terhével.

Mostanra talán kikristályosodtak olyan fogalmak számukra is, mint felelősség- és bűntudat, időbeosztás, társaság, iskola, barátok. Kinek miből mennyi jutott most és a négy év alatt, vagy az elmúlt egy hónapban.

Megrendült életünk lelassult monotonításában itt vannak diákjaink, hordozzák az emlékeket, és jelenlétükkel hordozzák az újrakezdés reményét is.

Ablakot még nem nyithatunk a világra, a szájmász páras levegőjét szippantjuk be, de itt ülnek ők, és ahogyan rájuk nézek, ahogyan átvergődik magukat a matematikai függvények ösvényein, kezdem elhinni, hogy a folytonosság végtelenjében lesz megérkezés régi-új életünkbe.

Kökényné Miklós Izabella

Ügyvitel ágazati sikerek: ÁSZÉV – OSZTV 2020

Ügyvitel ágazaton tanuló diákjaink minden évben nagy lelkesedéssel indulnak el különböző szakmai versenyeken. Kiemelt helyet foglal el az éves versenynaptárban az ÁSZÉV-megmérettetés (Ágazati és ágazaton belüli specializáció szakmai érettségi vizsgatárgyak versenye), mivel ez komoly elismerést jelent az intézménynek és a diákoknak egyaránt.

Nemcsak a presztízsértéke nagy, hanem a továbbtanuláshoz megszerezhető pontok száma sem elhanyagolható: helyezésük alapján 100-50-25 pluszpontot kaphatnak a diákok.

Ebben a tanévben, mint oly' sok mindent, ezt a versenyt is átírta a kialakult járványhelyzet, ugyanis a döntőt nem rendezték meg, így a végső sorrend az elődöntő eredménye és a szakmai írásbeli érettségi vizsga pontszáma alapján alakul majd ki.

Az ÁSZÉV elődöntőjében nyújtott kiváló teljesítménye alapján Irodai ügyvitel ismeretek tantárgyból hat 12.c osztályos diákunk – Anda Enikő, Barta Teodóra Szilvia, Gerencsér Barbara, Farkas Szabina, Juhász Dániel és Kócsó Nikoletta Lilla – bejutott az országos döntőbe a legjobb 30 tanuló közé.

A 2019/2020-as tanévben először rendezték meg az ügyviteli szakmacsoportban tanulók számára az Országos Szakmai Tanulmányi Versenyt. Az 5/13.t Ügyviteli titkár és a 2/14.t Irodai titkár osztályok tanulói nagy lelkesedéssel indultak el a megmérettetésen, mert jó eredmény elérése esetén felmentést kaphattak a szakmai vizsga vagy a vizsga egyes tevékenységei alól.

Az Ügyviteli titkárok közül tízen vettek részt az első fordulóban, és az itt nyújtott teljesítményük alapján az OKJ-s szakmai vizsgán Csaklós Dorina Barbara, Kiséri Boglárka Lilla, Réti Virág Bernadett és Utasi Krisztina mentesül az írásbeli vizsga alól. A döntőbe jutott három versenyző közül Berki Boglárka és Turza Viktória az írásbeli és szóbeli vizsgatevékenység alól, Gál Dorina Mercédesz a teljes vizsga alól kapott mentességet.

Az Irodai titkár osztályból Kaszala Klaudia az írásbeli és szóbeli, Fricska Nóra az írásbeli, Zhang Amira pedig az írásbeli B feladatrészből szerezte meg a vizsga alóli felmentést.

Gratulálunk diákjainknak szép eredményükhöz, további sikereket kívánunk!

Asztalosné Geiger Andrea
Czeglédiné Farkas Ildikó
szaktanárok

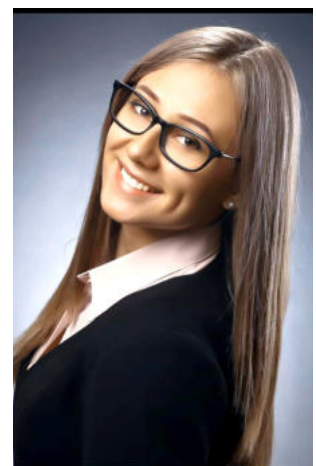
A versenyen részt vevő két tanulónk az alábbiakat fogalmazta meg:

„Mint minden végzős diáknak az évfolyamon, számomra is adott volt a lehetőség, hogy jelentkezzek az idei ÁSZÉV-versenyre. Ilyenkor a diák és a tanár együtt izgulnak azért, hogy a versenyen résztvevők a lehető legjobb eredményt ériék el. Vannak olyan emberek, akik csak azért jelentkeztek, hogy próbára tegyék tudásukat, én azonban úgy indultam neki a megmérettetésnek, hogy a célom az első hely. Ennek fényében készültem tudatosan a versenyre, amiben segítségemre volt szaktanárom, Asztalosné Geiger Andrea, akihez mindig fordulhattam, ha kérdésem volt valamivel kapcsolatban. Emlékszem, hogy nagy izgalommal teltek a készüléssel töltött napok. Azt szokták mondani, hogy a vizsga előtti utolsó napot már a pihenésnek kell szentelni.

Viszont ismerve magamat azt gondoltam, hogy pihenéssel nem lehet versenyt nyerni, ezért hajnalok hajnalán is azon voltam, hogy a lehető legtöbbet hozzam ki magamból. Másnap némi izgatottsággal, de annál nagyobb odafigyeléssel oldottam meg az első forduló tesztfeladatait. Később nagy öröömre szolgált megtudni, hogy országos első helyezett lettem, és ez bizonyította, hogy megérte a befektetett időt, még az utolsó perceket is. Végül a második forduló érettségi feladatsora után – amit szintén a legjobb tudásom szerint igyekeztem megoldani – nagy izgalommal várom a végső eredményt. Továbbra is bízom a legjobbakban.”

Juhász Dániel

„A versenyre nagyon sokat készültünk a tanárnővel és diáktársaimmal az órákon, illetve otthon is sok-sok feladatot oldottunk meg, melyeket a tanárnővel átnéztünk, megbeszéltünk. Izgatottan vártam az első fordulót, hiszen fontos volt számomra, hogy minél több pluszpontot gyűjtsek, minél jobb helyezést érjek el. Mikor kiderült, hogy továbbjutottam a döntőbe, ráadásul a 7. helyen, nagyon boldog voltam. Mivel a kialakult helyzet miatt a döntőt nem rendezték meg, még nagyobb odafigyeléssel igyekeztem az emelt szintű érettségi dolgozatomat elkészíteni, hiszen tudtam, hogy nemcsak az érettségi eredményem, hanem a versenyeredményem is ettől függ. Köszönöm a lehetőséget, hogy kipróbálhattam magam, nagyszerű élmény volt.”

Anda Enikő

Húsz év a Kadában, 40 év tanárként, dolgozó nőként

Fuchsné Walter Magdolna tanárnő 40 év aktív munkaviszony után elköszön a tanítástól. 20 évet dolgozott matematika-fizika szakos tanárként a Kadában (előtte másik két iskolában).

Matematikát oktatni nem kifejezetten sikertörténet, de ő szerette, és meg is tudta tanítani, persze volt, aki nem hagyta magát, de a tanárnő mondása szerint sosem ő buktatott, hanem a diák buktatta meg saját magát. Szakmailag órá néztek fel leginkább a matematika szakos kollégák, ő volt a leggyorsabb feladatmegoldó a munkaközösségben, imádta az érdekes, komoly kihívásokat, az igazi emelt szintű feladatokat. Lendületes tempót diktált tanítványainak, nem kereste a könnyű népszerűséget, az érettségi sikere érdekében mindent megtett.

Elkeseredését versenyzői hálálták meg elsősorban (Nagy Károly – 2002 Gordiusz Matematikaverseny 3. helyezés, Nagy István – 2003 Megyei Matematikaverseny 2. helyezés, Miklai Hajnalka – 2004 Megyei Matematikaverseny 2., OKTV 40. helyezés, Anka Vince 2008 Kenguru Matematikaverseny országos 15. helyezés), de a matematikát kevésbé kedvelő diákoknak is rendületlen kitartással magyarázta az összefüggéseket. Szakmai tapasztalata, a matematika szeretete megbecsülést, elismerést váltott ki mind a kollégák, mind a diákok körében. Lazán, gyorsan, könnyedén dolgozott, sosem volt enervált, fáradt, kedvetlen (legfeljebb dühös, ha nem működtek együtt a diákok), pontosan járt be az órára, szakmai tisztesség, kötelességtudat, tanári felelősség munkált benne.

Fáradhatatlanságát, szókimondó őszinteségét, humorát, legendás zöld könyvét, cipőit, süteményeit, vendégszeretetét, főzőtudományát, szervezőkészségét mindenki ismerte, szerette. Karakán határozottsággal szervezett meg ballagást, nőnapot, kirándulást, főzőversenyt, lehengető háziasszonyi rutinnal látott vendégül tantestületet, osztályokat császártöltési birtokán. Aktív, hiteles, sokszínű tanáregyéniségként (osztályfőnökként, kollégaként...) vett részt a KADA oktató-nevelő munkájában, érzékeny embertársa volt tanárnak, diáknak egyaránt. Lehetett tőle tanácsot kérni, jól ismerte a tanítványait, jó beszélgetőtársa tudott lenni gyerekeknek és felnőtteknek is. Racionális igazságérzete a kényelmetlen dolgok elhallgatását sem tűrte, nem volt rest kérdezni, kifogásolni, az igazi szakmaiság értékét elfogadtatni.

A kollégák, tanítványok gondolataival kívánunk kellemes „semmittevést” a nyugdíjas éveikhez:

Feketéné Balogh Mónika:

Magdi az utolsó osztályom egyik kedvenc tanára volt, szeretettel vette körül matematikával, jókedvvel és törődéssel a gyerekeimet. Szereti a humort, a nevetést, igényes önmagával és másokkal szemben, kedveli a kihívásokat, szívesen utazik, imádja Zoránt és a jó krimiket, a „séfek séfje”, utolérhetetlen a sajtos kiflije, mindent megtesz a barátaiért, büszke a származására, Császártöltésre. A határozottsága mögött érzelmeket „titkol”, villámgyorsan átlát mindent, felkarolja az új kollégákat, szeret és tud intézkedni, empatikus, igyekszik a közösség érdekeit képviselni. Jó volt vele együtt dolgozni, mert a sok egészségügyi nyavalyája ellenére életszerető és tetterre kész kolléganő volt, aki nem ismert lehetlent.

Kökényné Miklós Izabella:

Magdi egy ember, aki erős, mint az asszonyok; egy ember, akinek fontosak még a hagyományos értékek; egy tanár, akinek hivatása sziklaszilárd alapokon, elveken nyugszik; egy pedagógus, akinek fáj a képességek hanyatlása, az elértéktelenedő világ; egy intellektus, aki szereti az igényes könyveket, kultúrát; egy asszony, aki pontosan tudja, hol kell megvenni a jó alapanyagokat a vasárnapi ebédhez; egy asszony, aki kiválóan főz; egy nő, aki gondoskodó, adakozó; egy nő, aki magabiztosan, tudatosan jár túsarkúiban; egy kolléga, akinek felszólalására mindenki elhallgat az értekezleten; egy kolléga, akinek szavától lelkiismeret-furdalásunk lesz, mert ő hangosan ki meri mondani helyetünk is a véleményét; egy kolléga, aki most nyugdíjas lesz, de a Kada része marad.

Kissné Rivó Erika:

Magdi a rangidős közöttünk, akire mindnyájan felnéztünk, akinek vitán felül elismerjük a szakmai tapasztalatát, aki felszabadultan tanít mindenféle tananyagot, akinek a kisujjában van a matematika, aki sikereket ér el a versenyzőivel, de eredményesen küzd meg a képességhiányos tanulókkal is, akinek stílusa pörgős és élvezetes, aki bátor és szókimondó.

Détári Csaba:

Magdi mindig segítőkész, Michelin-csillagos szakácsnő, akinek az asztalfiókjából elehettem a csokiját; olyan tanár, aki nem olcsó népszerűséget hajhász, aki a gyenge osztályokban is teljesítette a kihívást, mert ízig-vérig pedagógus.

Nagy Ildikó:

Magdi az elsők között segített, amikor a Kadába kerültem. Lehet, hogy „csak” kollégák voltunk, de megértettük, elfogadtuk egymást, összekötött bennünket a Balaton iránti szenvedély is; olyan kolléganő, aki soha nem felejtett el egy születés- vagy névnapot, aki önzetlenül és sokat adott.

Kovácsné Nagy Etelka:

Három munkahelyen dolgoztunk együtt, számtalan közös tanítvány, osztályok, közösségi, magánéleti találkozások. Olyan munkatárs volt, aki szeretettel tanította az osztályaimat, aki rám hangolta a saját osztályait, akinek tiszteltem a penge agyát, aki sokszor meghallgatott és megértett. Köszönöm, hogy a kollégám voltál és a barátom vagy.

Pappné Sziklahegyi Éva:

Fuchsné Magdit megelőzte a híre, mielőtt iskolánkba jött tanítani: határozott, mindent elintéző, ügyes nő, aki fáradhatatlan tanár, családjára és háziasszony. Mindig csodáltam, hogy milyen lazán, vidáman tudja tenni a dolgát, lelkes a tanításban, az iskolai, otthoni ünneplések szervezésében, a családjára működtetésében. Leginkább azon csodálkoztam, hogy mindenre jut ideje, szeret olvasni, lehet tőle ajándékotleteket kérni, recepteket cserélni. Szeretem a szókimondó természetét, egyenességét, őszinteségét.

Verbőczy Orsolya:

Azon diákok egyike vagyok, aki csak később jött rá, hogy a szigor és az elvárás nem ellene, hanem érte van. Fuchsné tanárnőnek köszönhetően olyan matematikaalapot sajátíthattam el, amivel külföldön továbbtanulva is elboldogultam. A tanárnőtől maximális szakszerűséget, szeretetet és bizalmat kaptunk. Köszönöm a császártöltési osztálykirándulást és a páratlan vendéglátást. Hálás vagyok a négy évért és azért a segítségért, amiben még utána is részesültem. Kívánom, hogy nyugdíjas éveit a lehető legjobban teljenek.

2007-ben érettségizett 12. c osztály:

A tanárnő volt a világ legjobb osztályfőnöke, a legjobb osztálykirándulás-szervező, a legjobb paprikáskrumpli-készítő. Köszönünk mindent, 2022-ben találkozunk.

2019-ben végzett 12. b osztály:

Igen gyenge osztály voltunk, de a tanárnő mégis szeretettel fordult felénk, és maximálisan felkészített bennünket az érettségire. Szeretnénk majd újra találkozni Császártöltésen, ahol egy egész napot vendégeskedhettünk az érettségi után.

Kedves Magdi, kedves Tanárnő!

„Legfőbb ideje, hogy haszontalanul éljél. Már éppen eleget éltél hasznosan.”

(Márai Sándor)

Az elmúlt években nyugdíjba vonult kollégák

Eifert Ferencné
közgazdász tanár

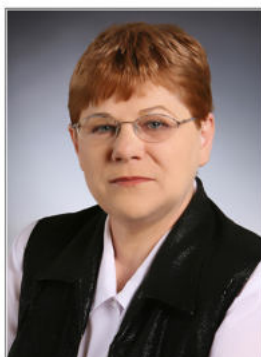
† Sikos Katalin
történelem-földrajz
szakos tanár

Hoksza Ildikó
magyar nyelv és irodalom
szakos tanár

Péczeli Józsefné
magyar nyelv és irodalom
szakos tanár

Kovácsné Nagy Etelka
közgazdász tanár

Kabáczy József
kémia-biológia szakos tanár

Torday László
közgazdász

Bodor Sarolta Katalin
gazdasági ügyintéző

Pap József
oktatástechnikus

Családi és sportnap

Új helyszín – új programok

A már hagyományosnak mondható sportnapokat idén új helyszínen, új köntösben, új programokkal valósítottuk meg. Ebben az évben a felújítási munkálatok miatt nem vehettük birtokba a már megszokott KTE-pályát, így a TÓ HOTEL-hoz – közismer-tebb nevén a DOMB BEACH-re – tettük át a bázisunkat.

Az új helyszín magával hozta az új lehetőségeket, új programokat. A már szokásos közös bemelegítés, méta, futball és erőversenyek mellett a legnagyobb sikere a sárkányhajózás-nak volt. Az osztályok először egymással, majd a tanári csapattal mérték össze tudásukat, melyből a 11. a osztály került ki győztesen. Természetesen idén is volt főzőverseny, ahol finomabbnál finomabb bográcsos, grillezett ételeket, házi készítésű süteményeket kóstolhatott a nagyérdemű zsűri. Külön színfolt volt a közel félszáz külföldi (portugál, holland, olasz) diák, akiknek köszönhetően nemzetközivé is vált ez a program. A szülők, nagyszülők, kisebb-nagyobb testvérek nemcsak a főzésbe, hanem a versenyekbe is bekapcsolódtak, így biztosítva igazi családi hangulatot az egész napnak.

Azt hihetnénk, hogy középiskolában már nem igénylik a gyerekek, szülők, tanárok, hogy családi napot tartson az iskola. A magas résztvevői létszám, a jó hangulatú beszélgetések, közös játékok, étkezések azonban rácsafoltak erre a tévhitre. Jóleső érzés kilépni kicsit a hétköznapi forgatagából, megállni egy pillanatra, és szép, természetes környezetben beszélgetni, odafigyelni a másokra, jobban megismerni, együtt nevetni, játszani és jókat enni.

Az időjárás kegyes volt hozzánk, az újításokat a kényszer szülte, a kezdeti nehézségeket közös erővel legyűrtük, és egy jó hangulatú, mindenki meglegedésére szolgáló igazi „KADÁS” családi és sportnapot tartottunk idén is.

NYERTÜNK! – ERASMUS+

2018 utolsó tanítási napján érkezett a hír: az iskola “Together we make it happen” című pályázatát támogatásra méltónak ítélték. Megkezdődött a szervezés és előkészítés hónapokig tartó és sokszor nehéz folyamata: résztvevőket toboroztunk, folyamatosan tartottuk a kapcsolatot és egyeztettünk az olasz, holland és portugál kollégákkal, repülőjegyeket, busztranszfert szerveztünk, szállást foglaltunk a 42 vendégünknek, programokat készítettünk elő a pályázatba bevont 14 kadás diákkal együtt. Mivel témánk a mindennapokban keletkezett, főként háztartási hulladék újrahasznosítása volt egy divatbemutatóval megkoronázva, folyamatosan gyűjtöttük a szükséges alapanyagokat: papírt, PET-palackokat, flakonokat, fém nyitófüleket, textileket és különböző dekorációs anyagokat. Ezeket folyamatosan szelektálni és a megfelelő módon tárolni kellett. (Kicsit átmentünk „kukásokba”...)

2019. szeptember végén megérkeztek a külföldi résztvevők, és elkezdődött a munka. A tematikus napokon egy-egy alapanyagra koncentrálnak készítünk női és férfi öltözeteket, kiegészítőket a már említett anyagokból. Ezek mellett környezetbarát „zöld workshopokat” tartottunk, ahol flakonokba ültettünk virágokat, majd egy teljes, díszes sakk-készlet is készült különböző palackokból. A pályázatban vállalt munka délelőtt és délután is folyt, pihenésképp sportprogramokat, játékos városnézést, kirándulásokat szerveztünk mindenki örömére. (Az esti kocsmázások maguktól megszerveződtek.) Volt két nagyon jó hangulatú, bulis kulturális esténk is. Az elsőn mi mutattuk be Kecskemétet, kultúránk egy kis szeletét néptáncsal és népdalokkal, a másodikon a külföldiek tették ugyanezt. Az estéket lezáró, jellegzetes nemzeti ételeket felvonultató asztalokról gyorsan elfogytak a finom falatok.

A 10 napos projekt utolsó napjának délutánján került sor a diákok által nagy izgalommal várt divatbemutatóra, ahol közel 30, újragondolt és ‘hulladékból’ készült ruhát és kiegészítőt vonultattunk fel. A részt vevő modellek és a nézők is élvezték a showman által vezetett zenés programot. Nagy feladat volt, sokat tanultunk egymástól és egymásról, a végére elfáradtunk, de “Együtt megcsináltuk!” – híven pályázatunk címéhez.

Taskovics Gyöngyi

Tanyaprogram a szakképzősökkel

Nagy örömmel készülődünk a 2/14. pv szakképzős osztályommal a 2019. szeptember 19-i napra, a „tanyaprogramra”. Szaktanárként egyikünk sem örült annak, hogy végzős osztálynak maradnak el órái, de osztályfőnökként nagy reményeket fűztem az egész napos programhoz. Főleg azért, mert a szakképző évfolyamon nincs osztályfőnöki óra, így a közösséget összekovácsolni sokkal nehezebb. A 29 fős 2/14. pv osztály a második tanévét kezdte meg a 2019/2020-as tanévben a Kadában, ők azok, akikből csak 4 fő érettségizett iskolánkban, a többiek a város/megye különböző közép fokú intézményeiből jöttek. Ezért is örültem nagyon ennek a napnak, mert igazi közösségformáló, összekovácsoló programnak ígérkezett. A nap végén elmondhatom, hogy az osztály „egy emberként”, közös hullámhosszon, elfáradva, de boldogan, nagyon sok új, KÖZÖS és szuper élménnyel fejezte be a napot.

Így a tanév végén visszatekintve az osztályközösségre úgy gondolom, hogy sokat segített ez a nap is abban, hogy a tanulás jobban menjen az iskolában, jobban megismertük egymást, így többet tudunk segíteni azoknak, akik ezt igénylik. Osztályfőnökként köszönöm, hogy ennyire „szuper csapat” lettetek. Sok sikert kívánok az OKJ-s vizsgákhoz és a továbbiakban az élet minden területén.

Dobozy Gyöngyi
2/14. pv osztályfőnök

Tanulói vélemények:

A régi középiskolában hasonló programok nem voltak, így nekem ez egy teljesen új élmény volt. Kihagyhatatlan programnak tartom, mert nemcsak az osztályt erősíti, hanem az egyént is.

Berta Bianka

Személyes kedvencem a „Túkeresés a szénakazalban” volt. A nap végén mindenki jókedvűen és kacagva számolt be arról, hogy milyen is volt ez a nap.

Arató Dzseifer

A közös programok, a vetélkedők jobban összehoztak minket. Jó érzés volt, hogy az osztály jól tudott együttműködni, és adtunk egymás szavára. Büszkeséggel tölt el, hogy itt érettségizhettem, és most ebben az iskolában fejezhetem be az OKJ-s szakképzést is.

Marosvölgyi Evelin

Mikulás-napi csomagküldő szolgálat

Iskolánkban már négy éve szervezi meg Kiss Róbertné tanárnő a Mikulás-napi csomagküldő szolgálatot. Ebben a tanévben a mi osztályunkat, a 9.a-t választotta ki arra, hogy segítségére legyünk a program lebonyolításában. Mi nagy lelkesedéssel fogtunk hozzá a munkálatokhoz. Plakátok segítségével juttattuk el a hírt az iskola minden tanulójához, zeneszámokat keresgettünk, krampuszjelmezen gondolkodtunk... Mikulás előtt egy héttel már bárki leadhatta a csomagját, amelyet küldeni szeretett volna. Egyre csak gyűltek és gyűltek a meglepetések. December 6-án egy bevásárlókosárban (köszönet a Penny Market elnéző biztonsági őröknek...) toltuk be hol a krampuszokat, hol a Mikulást, hol az ajándékokat az osztályokba, ahol kézbesítettük a csomagokat a címzeteknek. Valójában mindenki kapott valamilyen ajándékot: a 3. emeleti pihenőbe új térelválasztó polcok kerültek, a nagyszünetben pedig zenével és táncal szórakoztattuk tanárainkat és diáktársainkat.

Na jó, utána visszatoltuk a bevásárlókosarat...

Ez az esemény már hagyománnyá vált iskolánkban, és reméljük, az elkövetkezendő években is nagy örömet fog szerezni mindenkinek. De ki lesz az új Mikulásunk így, hogy Nagy Misi továbbtanul?

Rádi Zsófia 9. a

Kadások a Budapesti Víz Világtalálkozón

A Budapesti Víz Világtalálkozót 2013 és 2016 után 2019-ben immár harmadik alkalommal rendezte meg Magyarország.

A 2019. október 15-17. között megvalósult és nemzetközileg kiemelt rendezvényt Áder János köztársasági elnök, az esemény fővédnöke nyitotta meg. A GWP Magyarország Alapítványa meghívására Kiss Róbertné tanárnő vezetésével iskolánkból tíz tanuló vett részt a Millenáris Parkban a rendezvénnyel egybekötött rajz- és fotópályázat zsűrizésén, ahol Áder János köszöntötte a versenyzőket, és adta át a díjakat.

Élmény volt a szigorú biztonsági ellenőrzésen keresztül bejutni, a gyönyörű környezetben álló óriási csarnokokat végignézni, a vízhasznosítással kapcsolatos újdonságokról a kiállításon tájékozódni. A végén még egy konferenciaebédet is kaptunk.

Fábián András 9. b

Szabó Patrícia 9. b

Varga Nelli Bernadett 9. b

Kisjuhász Anna 9. b

Tóth-Pál Imre 9. b

Sipos Janka 9. b

Frittmann Fanni 10. b

Abonyi Eszter 10. b

A víz világnapja

Idén először készültünk egy interaktív iskolai kiállítással a víz világnapjára. Heteken keresztül tervezgettünk, hajtogattunk, ragasztottunk, vagdostunk; élvezettel, titokban, lelkesen és izgulva, hogy vajon tetszeni fog-e, amit az iskolaközösség számára meglepetésnek szántunk.

Aztán kitört a járvány, és az elkészített halacskáink, óceáni halrajaink, teknősbékáink, tengeri csillagok és csikóhalak bedobozolva, a nehezen összegörcsölt világítótorny, a papír jegesmedvéknek és pingvineknek legyártott hungarocell jéghegyek eldugva és csalódottan pihennek, az elkészült hatalmas papírmasé bálna pedig magányosan énekel az 1-es tanteremben. Nem baj! Kiegészítve az újonnan jövő kilencedikes évfolyam ötleteivel, munkájával, jövőre még nagyobb kiállítást rendezünk. Addig is annyit tehetünk, hogy itt most megmutatjuk a készülődés képeit:

HATÁRTALANUL – ERDÉLY

„Őseink nyomában” – Itthon-otthon

Először nyílt lehetőségem részt venni a Határtalanul! programban, és bár már jártam korábban néhányszor Erdélyben, most is izgalmasnak, lenyűgözőnek találtam. Minden egyes alkalommal megdöbbenő élmény az országhatártól több száz kilométerre magyar emberekkel találkozni, magyarul beszélni, mintha hazaértünk volna.

A csapat vidáman vágott neki az egész napos buszos utazásnak, melynek végén igazi szívélyes fogadtatásban volt részünk. Közülünk sokakat már ismerősként üdvözöltek, de ismeretlenként nekem is bőven jutott a puszikból, ölelésekből, na és persze a 3 napig tartó folyamatos, bőséges vendéglátásból. Valóban minden kívánságunkat lesték, és ez a túlaradó vendégszeretet, ez a barátságos hangulat kísért minket az egész látogatás során. A pedagógus kollégák, a testvériskola vezetése és diákjai mindannyian sokat tettek azért, hogy jól érezzük magunkat, hogy érdekes programokon vegyünk részt. A számtalan élmény közül kettőt emelnék ki, melyek igazán mély nyomokat hagytak bennem.

Az egyik a gyergyószárhegyi farsangbúcsúztató, ahol egész napos program keretében belekóstolhattunk a székelyföldi farsangi hagyományokba és ízekbe. Végigvonulva Gyergyószárhegy utcáin résztvevői lehettünk, ahogy több környékbeli falu hagyományörző csoportjai népviseletben, élő népzenere, több helyszínen mutattak be műsort. Különböző maskarába öltözött emberek folyamatosan szórakoztattak minket, és nem utolsósorban roskadásig megrakott asztalok vártak házi készítésű sajtokkal, kolbásszal, szalonnával, fánkkal, forralt borral, helyi ételekkel.

A másik: a búcsúesten a csíkszeredai diákokkal közös táncház. Ez a rendezvény jól mutatta, hogy milyen egyszerűen milyen remek közösségi élményt lehet szervezni. Bea, az egyik erdélyi tanárnő, és férje biztosították a talpalávaló zenét (furulya és gardon), és két „profi táncos” helyi diák mutatta be a táncot, amibe gyorsan bekapcsolódott mindenki. Az erdélyi fiúk gondoskodtak róla, hogy a kadás lányoknak legyen párja, még nekem is jutott táncpartner. Egyetlen fiatal sem maradt ülve, senki nem húzódozott, mindenki táncolt. Jó volt ezt látni!

A hazafelé út már csendesebben, kicsit szomorúbban telt, de azt hiszem, valamennyi résztvevő nevében mondhatom, hogy nagyon tartalmas, érdekes utazás volt, ami biztos maradandó élmény, és egy olyan emlék, amit sosem fogunk elfelejteni.

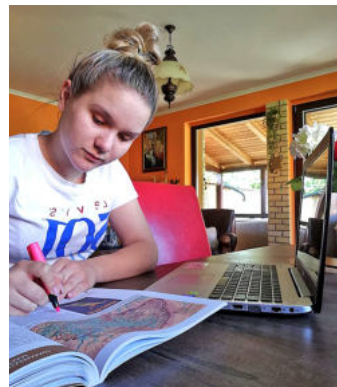
Köszönet ezért az erdélyi vendéglátóknak, Beának, férjének Andrásnak és gyermekeiknek, Júliának és Edvárdnak, valamint a pedagógus kollégáknak: Ildikónak, Zsuzsának, Beának, továbbá a kadás diákoknak, akikkel jó volt együtt átélni Erdély szépségeit, és nem utolsósorban Nagy Ildikó tanárnőnek a kiváló szervezésért, Détári Csaba tanár úrnak, aki folyamatosan gondoskodott a jó hangulatról.

Nagyon várjuk, hogy októberben újra találkozzunk!

Szöllősiné Mucza Ibolya

Digi-suli Őszintén a távoktatásról

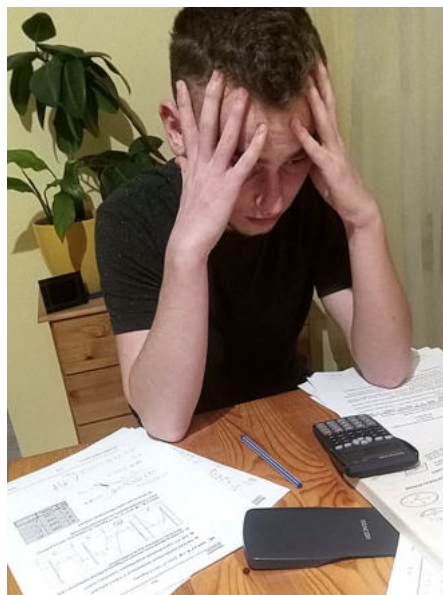
Redmenta, Classroom, Discord, Skype, Meet, Zoom. Szavak, amelyek bevésődtek elménkbe az elmúlt hónapok során. Mindennapjaink beragadtak a gép előtti létbe, a tanárok megtanultak melegítőben és egyoldalúan kommunikálni az érzéketlen képernyővel, akár egy kávé mellett, akár otthoni gyerekzsivaj közepette. Ez a helyzet sokszor volt egyismeretlenes és sokszor kétismeretlenes egyenlethez fogható. A tanár is, diák is új helyzethez szoktatott megfejtő, felfedező, kutató, eltévedt vándor volt ebben a digitális rengetegben.

És a tanulók? Kíváncsiak voltunk kadas diákjaink véleményére, ők hogyan élték meg az elmúlt hónapok új oktatási formáit. Írásaikból kiderült számunkra pár dolog: jó volt, hogy nem kellett korán kelni, utazni, kiöltözni, otthon ebédelni, és kevésbé volt szerencsés a szétfolyó idő, a tanár-diák interakciók közvetettsége, az indokolatlanul kapott sok házi és a társak hiánya... Mert végtére is társas lények vagyunk, akiknek szükségük van egymásra...

Nézzünk néhány rövid hozzászólást iskolánk tanulóitól, majd a végén Papp Sára 11. d osztályos tanuló írásával foglaljuk össze diákjaink véleményét:

Aczél Dániel 12. b

Március közepén hallottunk először olyan pletykákat, hogy a koronavírus miatt bezárhatják az iskolákat, ám ekkor még nem tudtunk semmi biztosat. Azokban a napokban még javában készültünk a próbaérettségikre, próbanyelvvizsgákra, ahogy az a végzős évfolyamon bevett szokásnak számít(ana). Sajnos az évfolyam különlegesnek mondhatja magát abból a szempontból, hogy az iskola történetében először digitálisan kellett felkészülnünk az érettségire. A rettegett vizsga és az erre való felkészülés még „normál” körülmények között is megterhelő, illetve stresszes. Nem volt mit tenni, muszáj volt valamit kitalálnunk, hogyan lehetne úgymond „digitalizálni” az iskolát.

Osztályfőnökünk, Kiss Róbertné tanárő kérésére kezdtünk el a végzős évfolyam számára beprogramozni egy olyan szervert, melyen megindulhat az oktatás. A digitális munkarend bejelentését követő héten szerdán már tudtunk tartani egy próbanapot, amikor már tanítás is folyt. Az első alkalmon ránk tört a felismerés, hogy ez a tanulási módszer sokkal megterhelőbb mind a tanároknak, mind pedig a diákoknak. Közös együttműködéssel azonban tudtunk konstruktívan együtt dolgozni és a körülményekhez képest hatékonyan tanulni.

A szerver elkészítésében közreműködtek: Aczél Dániel Imre, Kasza Dávid, Král Zsombor.

Nagy Enikő 10. a

Nekem a digitális oktatás legfőképp még nagyobb önállóságot, fegyelmet tanított. Ebben az időszakban magunkra vagyunk utalva a tanulásban, ezáltal a felelősségünk is megnő. Leginkább magunknak kell teljesíteni. Ehhez szorgalom is szükséges, mert e nélkül nagyon nehéz. Eleinte az okozta a legnagyobb nehézséget, hogy nem tudtam nyomon követni, mit hol találok, de hamar megszoktam. A beadandó feladat egyes tantárgyaknál elég sok, és ehhez párosul, hogy rövid határidőt adnak rá. Szerintem ez a távoktatás akkor menne a legjobban és a leggördülékenyebben, ha meg lenne hozzá mindenkinek a megfelelő eszköze. Az én napirendemet teljesen felborította ez a rendszer, aminek egyáltalán nem örülök, és még ennyi idő elteltével is nehéz úgy beosztanom a napomat, hogy mindenre legyen időm.

Hefler Emese 10. c

Én szeretem a távoktatást, az otthoni tanulást, mert így sokkal több időm van mindenre, hisz' most nem kell a buszra várnom és utaznom, ami elég sok időt elvesz. Azokkal az emberekkel tartom a kapcsolatot, akikkel amúgy is beszélnék az iskolában, és szerintem ez még abból a szempontból is jó, hogy megtudjuk, ki az, aki ilyen helyzetben is keres minket. Van olyan tantárgy, amiket jobb lenne látni is, mint például a matematika, de ez is megoldható, ha valaki tényleg odateszi magát. Összességében szerintem sokkal jobb, mint ha bejárnánk nap mint nap.

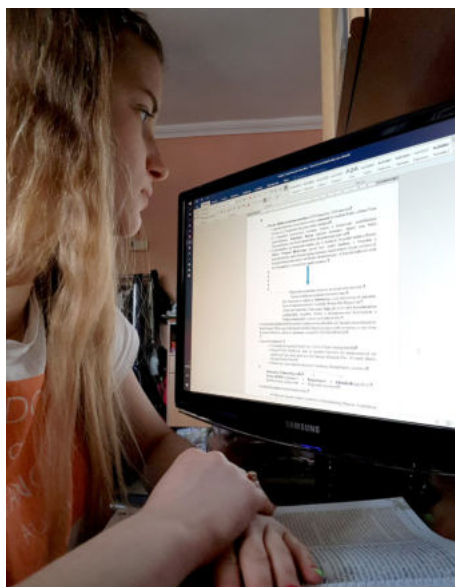
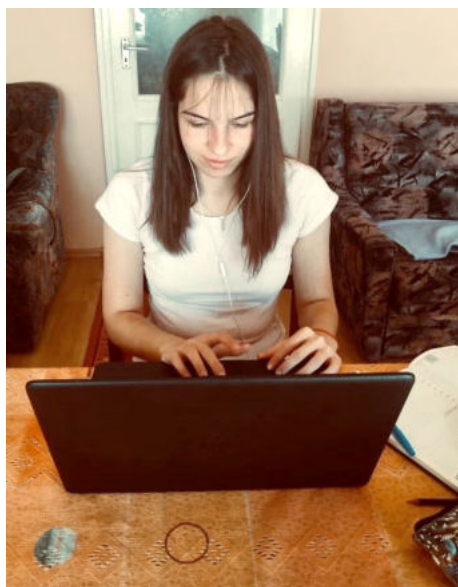

Suhajda Napsugár 11. c

Szerintem ez az időszak jó volt arra, hogy sokan rájőjünk, milyen jó, hogy el tudunk menni az iskolába, közösségekben lehetünk, és milyen fontos az, hogy a tanárainktól úgy halljuk a tananyagot, hogy közben látjuk is őket, egy teremben vagyunk velük. Nyilván az pozitívum, hogy nem kellett olyan korán kelni, nem volt tesi, otthon lehetünk, és a többi iskolához képest jóval több online óránk volt, nekem mégis sokkal többet kellett így tanulnom, és úgy éreztem, hogy nincs eredménye. Sokkal hatékonyabb, ha bent tanulhatunk az iskolában, és van pár olyan tantárgy, amit szerintem elég nehéz ilyen módon megérteni. Szóval én örömmel megyek vissza a suliba.

Andrási Szabolcs 9. kny

Nekem ez az újfajta oktatási módszer nagyon tetszik. Amellett, hogy a bevezetés céljának eleget tesz ez a módszer, segít a diákoknak új informatikai programokkal megismerkedni. A pozitívuma ennek a munkarendnek az, hogy otthonról, személyes kapcsolat nélkül is részt tudunk venni az oktatásban. Így az időnk egy kicsit jobban be tudjuk osztani. A negatívumai pedig szerintem a kevesebb mozgás és bizonyos órák elmaradása. Bár az elején még nem volt tökéletes a rendszer, ahogy telt az idő, egyre jobban hozzászoktunk az új helyzethez. A dolgozatok írásának módja is megváltozott, de nekem nem jelentett nagy kihívást alkalmazkodni ehhez az új formához.

Papp Sára Andrea 11. d

2020. Az év, ami kezdetben a megszokott kerékvágásban haladt, majd március 16-tól hirtelen minden megváltozott, és egy vírus által okozott lelki káosz vette kezdetét. A lelki káoszt úgy lehet értelmezni, hogy a hirtelen jött változást nehezen tudtuk feldolgozni. A kormány egy úgynevezett digitális oktatási rendszert rendelt el, ami online tanítást jelent. Kezdetben mind a tanárok, mind a diákok félelemmel vegyes kíváncsisággal vágtak neki ennek a szokatlan feladatnak. Az első hetekben lassan kialakult az oktatás új rendszere. Először – kicsit nehezen követhetően – az interneten eléggé szétszórva jelentek meg az anyagok, információk, majd egységesítve a Classroomon, illetve a Discordon keresztül értesülhettünk mindenről. Utóbbi platformon tartották a tanárok az online órákat is. Furcsa volt azt megszokni, hogy az emberi kapcsolatok, találkozások minimálisra csökkentek vagy teljesen megszűntek.

Mivel az éremnek két oldala van, ennek a történetnek is van negatív és pozitív része egyaránt. Kezdjük a negatívval. Mivel nincs lehetőség a személyes találkozásra, így hajlamosak vagyunk elszokni ettől. Az oktatásban is csökken az aktivitás, ha nincs kontaktus, és az érdeklődés fenntartása is nagyobb kihívás a tanár számára, hiszen nem lehet látni, hogy valójában ki mit csinál. Ugyanerre vezethető vissza az is, hogy a dolgozatok írásakor nem biztos, hogy a tényleges tudást mutatja a jegy. Negatív olyan szempontból is, hogy a hagyományos programok elmaradnak, például a Kada-nap, a ballagás, a szerenád és a tanévzáró. Az elmondható, hogy ez a helyzet a végzős osztályok lelkében hagyta a legmélyebb nyomot, hiszen az együtt töltött 4-5 évet nem tudták méltóképpen lezárni.

A távoktatás egyik nagy pozitívuma a diákok szempontjából mindenképpen a kényelem, hiszen nem kell korán kelni. A másik, hogy az otthoni tanulás egyben önfegyelmet is igényel. Meg kellett tanulnunk azt, hogy a tananyagokat, házi feladatokat egyedül kell feldolgoznunk – olykor szülő segítségével. Ez az időszak megtanított minket arra is, hogy értékeljük azt, hogy közösségbe járhatunk, rendszer van az életünkben, és hogy megbecsüljük az élet apró örömeit.

Gólyatábor

Gólyanap

Szalagavató

Szalagavató

Szalagavató

Szalagavató

Hagyományőrző nap

Iskolai ünnepek

Kadásnak lenni jó!

Kadás életérzés

Tantestületi kirándulások bélyegképeken

Magyar kert 2011

Császártöltés 2011

Herend 2012

Tihany 2011

Bakony 2011

Plitvicei tavak 2014

Medvepark 2016

Budai vár 2017

Osztálykirándulások bélyegképeken

Bélyegképek az elmúlt 10 év eseményeiből

Gasztrocsata

Kontyvirág Erdei Iskola

Szemléletváltó nap

Fordított nap

Utolsó nap a strandon

Erdély

Biciklitúra a Balaton körül

Großenhain

Bélyegképek az elmúlt 10 év eseményeiből

100 éves évforduló

Kadásokk

Kada évforduló

Karácsony

Pekár Erika világbajnok

Halottak napi megemlékezés

Európa Parlament

Kabáczy József festőtanár

Tanulmányi versenyek eredményei Országos eredmények

Az Ágazati Szakmai Érettségi Vizsgatárgyak Versenyén irodai ügyviteli ismeretek tantárgyból döntőbe jutott az alábbi helyezéseken :

1. hely: Juhász Dániel 12. c

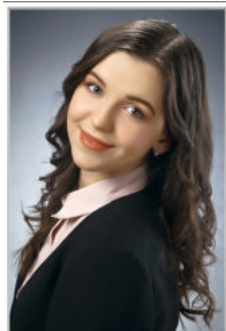
8. hely: Anda Enikő 12. c

17. hely: Barta Tedóra Szilvia 12. c

18. hely: Kócsó Nikoletta Lilla 12. c

22. hely: Farkas Szabina 12. c

23. hely: Gerencsér Barbara 12. c

*Felkészítő tanáraik: Aszatalosné Geiger Andrea,
Kökényné Miklós Izabella, Magony Andrea,*

Az Irodai titkár OSZTV döntőjébe jutott

Kaszala Klaudia 2/14. t

*Felkészítő tanárai: Aszatalosné Geiger Andrea, Kökényné Miklós Izabella,
Kontra Éva*

Az Ügyviteli titkár OSZTV döntőjébe jutott

Gál Dorina Mercédesz 5/13. t

Berki Boglárka 5/13. t

Turza Viktória 5/13. t

Felkészítő tanáraik: Czeglédiné Farkas Ildikó, Bodor Anita, Kontra Éva

A 4 for Europe Középiskolai Vetélkedőn 7. helyezett csapat tagjai:

Rádi Fanni 11. d, Papp Sára 11. d, Drabant Tibor 11. d,

Homoki Norbert 11. d, Domián Kitti 12. d

Felkészítő tanáruk: Schneiker Imre

A Túl az első X-en Középiskolás Vetélkedőn 10. helyezett csapat tagjai:

Kis Martin 11. d, Drabant Tibor 11. d,

Homoki Norbert 11. d, Pálfistyák János 12. d

Felkészítő tanáruk: Schneiker Imre

A Dr. Kalotay Kálmán Bajnoki Gépíróversenyen

4. helyezést ért el tanulói II. kategóriában: Marosi Andrea 11. c

Felkészítő tanára: Nagyné Gál Gabriella

A Dr. Kalotay Kálmán Bajnoki Szövegszerkesztő-versenyen

9. helyezést ért el tanulói II. kategóriában: Marosi Andrea 11. c

Felkészítő tanára: Nagyné Gál Gabriella

A Dr. Kalotay Kálmán Bajnoki Összetett versenyen

3. helyezést ért el tanulói II. kategóriában: Marosi Andrea 11. c

Felkészítő tanára: Nagyné Gál Gabriella

A Dr. Kalotay Kálmán Bajnoki Gépíróversenyen

1. helyezést ért el tanulói II. kategóriában: Karcusú Noémi 10. c

Felkészítő tanára: Nagyné Gál Gabriella

A Dr. Kalotay Kálmán Bajnoki Gépíróversenyen

7. helyezést ért el tanulói II. kategóriában: Hefler Emese Nikolett 10. c

Felkészítő tanára: Nagyné Gál Gabriella

A Dr. Kalotay Kálmán Bajnoki Beszédíró Gépíróversenyen

1. helyezést ért el tanulói II. kategóriában: Szlama Bettina 10. c

Felkészítő tanára: Nagyné Gál Gabriella

Az On-lion angol nyelvi versenyen

11. helyezést ért el Vinkler Petra 11. a

Felkészítő tanárai: Szabó Andrea, Kitajeva Irina

A Montázsmagazin „Szeretem az állatokat” című irodalmi pályázaton

2. helyezést ért el: Füleki Barbara 11. c

Felkészítő tanára: Somodi Rita

Regionális eredmények

A "Krimis tud" bűnmegelőzési vetélkedőn 2. helyezett csapat tagjai:

Papp Sára 11. d, Homoki Norbert 11. d, Domián Kitti 12. d

A Bolyai János Matematika Csapatversenyen 8. helyezést elért csapat tagjai:

Vén Anikó, Szalai Viktória, Lovászi Éva, Fazekas Fanni 11. a

Felkészítő tanáruk: Kiss Róbertné Rivó Erika

Megyei eredmények

A Zrínyi Ilona Matematikaversenyen

1. helyezést ért el: Kovács Bobrála Judit 11. d

Felkészítő tanára: Rigó-Schmidt Diána Regina

5. helyezést ért el: Homoki Norbert 11. d

Felkészítő tanára: Rigó-Schmidt Diána Regina

6. helyezést ért el: Kis Martin 11. d

Felkészítő tanára: Rigó-Schmidt Diána Regina

A Bács-Kiskun Megyei Matematikaversenyen

2. helyezést ért el: Kis Martin 11. d

Felkészítő tanára: Rigó-Schmidt Diána Regina

6. helyezést ért el: Kovács Borbála Judit 10. d

Felkészítő tanára: Rigó-Schmidt Diána Regina

5. helyezést ért el: Dányi Adrienn 10. a

Felkészítő tanára: Körmöczy Bulcsú

5. helyezést ért el: Szeibert Milán István 9. b

Felkészítő tanára: Fuchsné Walter Magdolna

Sporteredmények

A Röplabda Diákolimpián városi fordulón 4. helyezett csapat tagjai:

Gulyás Fanni 12. a,	Faragó Kitti 10. d,
Barta Teodóra 12. c,	Fehér Virág 10. d,
Gerencsér Barbara 12. c,	Füredi Réka 10. d,
Kócsó Nikoletta 12. c,	Herczeg Loretta 10. d,
Nagy Gabriella 12. c,	Pinczés Beatrix 10. d,
Böndicz Dorina 11. b,	Turú Annamária 10. d,
Mag Daniella 11. b,	Gosztolya Tünde 9. d,
Prikidánovics Vivien 11. b,	Tarjányi Réka 9. d
Tamássy Evelin 11. b,	

A Röplabda Diákolimpián megyei fordulón 4. helyezett csapat tagjai:

Nagy Mihály 5/13 pv,	Nagy Dániel 11. a,
Csóka Ádám 12. b,	Bende Roland 11. c,
Kasza Dávid 12. b,	Kanizsai-Nagy Ádám 10. d,
Juhász Dániel 12. c,	Várkonyi Gábor 9. d

Felkészítő tanáruk: Rapcsányi István

Pap Kata 9. c eredményei:

Vezér Kupa Üllő 1. hely
Junior Ökölvívó Országos Magyar Bajnokság 3. hely
Teodor Silaghi Emlékverseny 1. hely
Eger Kupa 2. hely

Fazekas Anna 9. c eredményei:

Dr. Pódta Sándor Emlékverseny 14. helyezett
Budapest Bajnokság Szilveszter Kupa Felnőtt Női Párbajtőr 13. helyezett
KRVSE Ifjúsági Párbajtőr verseny 2. helyezett

Árva Cintia Andrea 11. a súlyemelő eredményei:

Junior Európa-bajnokság 9. helyezett
Ifjúsági Országos Bajnokság 1. helyezett
Világkupa 5. helyezett
Felnőtt Országos Bajnokság 1. helyezett
Junior Országos Bajnokság 1. helyezett

Óraadók

Béres Orsolya
Farkas Zoltán
Födő-Vargek Eleanor
Gulyás Nagy Ágnes

Kovácsné
Sándor Erzsébet
Kutasiné Fekete Ágnes
Szabóné Nagy Emese

Szalontai Lászlóné
Torday László
Virág Zoltán

Technikai dolgozók

Csősz Melinda
Gyurisné Tari Bettina
Mesterné Pethő Klára
Pejsár Marianna
Rubos Benedek

Domokos-Varga Edit
Fuchsné Lajos Katalin
György Hajnal
Tóth Ildikó

Juhász Sándor
Petró Lajos
Torma Pál
Tóth Zoltán
Vincze Gábor

*"Mivel mindenki a maga módján látja a világot,
a maga módján éli meg nehézségeit és a sikereit.
Tanítani annyi, mint megmutatni a lehetőséget.
Tanulni annyi, mint élni a lehetőséggel."
Paulo Coelho*

Iskolánk tanárai

Leviczky Cirill
kancellár

Ignác Bence
főigazgató

Körmöczi Bulcsú
igazgató

Nagy Ildikó
igazgatóhelyettes

Akócsiné Patkós Erzsébet
igazgatóhelyettes

Bende Anna Mária
gyakorlatioktatás-vezető

Tantestületünk tagjai

Asztalosné

Geiger Andrea

Bajáki Nikolett

Balogh Tibor

Bangó László

Banó Claudia Rita

Baranyai Ágnes

Barna József

Bodor Anita

Bodorné

Balogh Szilvia

Czeglédiné

Farkas Ildikó

Détári Csaba István

Dobozy Mária Gyöngyi

Feketéné

Balogh Mónika

Fuchsne

Walter Magdolna

Gyurgyik Tímea

Hadi Endre István

Hamza-Herczeg

Katalin

Hirman Judit

Horváth Attila

Horváth Attiláné

Horváth Róbert

Jaskó Gabriella

Kasza Gabriella

Kiss Anikó

Kiss Róbertné

Rívó Erika

Kiss Rigó

Edina Franciska

Kitajeva Irina

Alekszandrovna

Kontra Éva

Kovács István

Kökényne

Miklós Izabella

Kutasi

Gyöngyvér Csilla

Kutasiné Kullai Ilona

Lázár Györgyné

Magony Andrea

Nagy János

Nagy-Tóth Ildikó

Nagyné Gál Gabriella

Németh László

Nyáriné

Orbán Hajnalka

Nyitrai Zsuzsanna

Pappné

Sziklahegyi Éva

Pászti Tóth Edit

Prikidánovicsné

Huszka Gyöngyi

Rácz Hajnalka

Rakonczi János

Rapcsányi István

Rigó-Schmidt

Diána Regina

Schneiker Imre

Somodi Rita

Szabó Andrea

Szabó Katalin

Szabó Tibor

Szöllősiné

Mucza Ibolya

Taskovics Gyöngyi

Tóthné Szedlák Agota

Tóthné Vig Andrea

Varga Klára

*"A cipő, amely tökéletesen illik
az egyik ember lábára, szorítja a másikat.
Mindannyian másra születtünk, más feladattal,
ami semmivel sem helyettesíthető."
Carl Gustáv Jung*

Iskolánk érettségiző tanulói

12. a

Osztályfőnök: Schneiker Imre

Érettségi elnök: Németh Helga

Bablinszki Gerda

Bata Viola

Bognár Lili

Bujdosó Gréta

Csertő Klaudia Henrietta

Csík Patrícia

Erdei Evelin

Gulyás Fanni Dorina

Hegedűs Viktória

Homoki Martin

Horváth Kata

Juhász Adrienn

Kis Fanni Melitta

Kiss Jázmin

Kovács Bence

Kovács Petra

Kunsági Kolos

Láng Virág Kata

Molnár Adél

Ö Kovács Petra Szilvia

Parádi Bianka Kamilla

Pencz Anna Laura

Sárközy Vanda Fédra

Szőke Alexandra

Szűcs Vince

Trepák Daniéla Erika

Zubek Zsanett Kitti

*"Ember vigyázz, figyeld meg jól világot:
ez volt a múlt, emez vad a jelen, -hordozd szívedben.
Éld e rossz világot és mindig tudd,
hogy mit kell tenni érte,
hogy más legyen."
Radnóti Miklós*

Iskolánk érettségiző tanulói

12. b

Osztályfőnök: Kiss Róbertné Rivó Erika

Érettségi elnök: Nagyné Szita Magdolna

Aczél Dániel Imre
Antal Regina
Baranyi Péter
Beke Annamária
Beke Bálint
Bolvári Zsuzsa
Csóka Ádám József
Fekete Kitti
Gajdácsi Luca
Gazdag Attila Ziko
Gyöngé Dóra

Haász Cintia
Juhász Dalma
Kasza Károly Dávid
Kasztel Gyöngyi
Kiri Edina Szimonetta
Kovács Adrienn
Král Zsombor
Kulcsár Tamás
Léber Bence
Oláh Anna
Paróczi Petra

Rogic Ákos
Szabó Tifani
Szél Bernadett Sára
Szentkúti Szilveszter
Várkonyi Liliána
Vida Zsanett
Vörös Vanessza

*"Az élet viharával szemben
oly légy, mint a madár,
amely ha a fát kivágják alóla,
nem a mélybe zuhan,
hanem a magasba száll!"
Eötvös József*

Iskolánk érettségiző tanulói

12. c

Osztályfőnök: Lázár Györgyné

Érettségi elnök: Szemerey Anna

Abonyi Nikolett Lili

Alter Flóra

Anda Enikő

Barta Teodóra Szilvia

Bodor Viktória

Csenki Noémi

Farkas Szabina

Földvári Gabriella Laura

Gerencsér Barbara

Juhász Dániel

Kanyik Fanni

Kis Regina

Kiss Dóra Noémi

Kócsó Nikoletta Lilla

Korpácsi Hanna

Kovács Bella

Kutasi Regina

Küzmös Eszter

Nagy Dzszenifer Patricia

Nagy Gabriella Anna

Orbán Zsüliett

Pinke Natália

Sipos Rebeka

Torma Réka Dóra

Varga Timea

Vrbovszky Anikó

Veronika

Zetkó Nóra

*"Nemes szép élethez
nem kellenek nagy cselekedetek
Csupán tiszta szív
és sok szeretet."
Pázmány Péter*

Iskolánk érettségiző tanulói

12. d

Osztályfőnök: Balogh Tibor

Érettségi elnök: Dr. Ujlakyné Dr. Szűcs Éva

Berta Alexa
Bodócs Fanni
Domián Kitti
Gaál Péter
Gubacsi Zsolt
Katona Zsombor János
Király Martin

Kisjuhász Gerda
Kissebestyén Kornél
Korpácsi Anett
Kovács Attila
Kovács Brenda
Kozma Anikó
Krasnyánszki Anna

Kreidli Ádám
Pálfistyák János
Sax Lilla
Szabó Laura
Szmetena Bettina
Vágó Krisztina Brigitta

„Álmodtam egy világot magamnak,
Itt állok a kapui előtt.
Adj erőt, hogy be tudjak lépni,
Van hitem a magas falak előtt.
(Edda)

Iskolánk végzős tanulói
5/13. pv
Pénzügyi-számviteli ügyintéző
Vállalkozási és bérügyintéző
Osztályfőnök: Hirman Judit

Balázs Vivien
Balogh Fanni
Böszén Sándor
Duráncsik Szabina
Erdősi Dávid
Fehér Csenge
Friedmanszki Martina
Guttyán Eszter
Hári József

Héjjas József
Hulej Bence
Huszár Dorina
Kerekes Adrienn
Nagy Beatrix
Nagy Emese Fanni
Nagy Mihály Dániel
Oláh Nándor
Oláh Vivien Vanessza

Peregi Kitti
Pesti Kevin Rómeó
Schoblocher Krisztina
Sinkó Fanni
Sonkolyos Ágnes
Takács Vivien
Valasek Zita Judit
Vecsei Lili
Vinczellér Sándor

*„Álmodtam egy világot magamnak,
Itt állok a kapui előtt.
Adj erőt, hogy be tudjak lépni,
Van hitem a magas falak előtt.
(Edda)*

Iskolánk végzős tanulói
2/14. pv
Pénzügyi-számviteli ügyintéző
Vállalkozási és bérügyintéző
Osztályfőnök: Dobozy Gyöngyi

Adorján Barbara
Agárdi Diána Ivett
Arató Dzszenifer
Berta Bianka
Boronkay Dávid
Faragó Vivien Zsuzsanna
Jakab Alexandra
Kasza Szilvia
Kemény Franciska
Körös József

Lakos Lilla
Lehoczki Bettina
Marosvölgyi Evelin
Mollnár Szilvia
Pápai Fanni
Pesti Rozália
Polgár Dorottya
Putnoki Alexandra
Ráczné Gondi Vivien Éva
Richter Anett

Szabó Alexandra
Szűcs Ágnes
Szűcs Klaudia Orsolya
Téti Kata
Tompai Judit
Tóth Kornél
Vas Vivien
Vezenyi Vivien

„Álmodtam egy világot magamnak,
Itt állok a kapui előtt.
Adj erőt, hogy be tudjak lépni,
Van hitem a magas falak előtt.
(Edda)

Iskolánk végzős tanulói

2/14. t Irodai titkár Osztályfőnök: Czeglédiné Farkas Ildikó

Ferencz Nikolett
Fricska Nóra
Kaszala Klaudia
Zhang Amira

5/13. t Ügyviteli titkár Osztályfőnök: Czeglédiné Farkas Ildikó

Berki Boglárka
Bránya Nikolett
Csaklós Dorina Barbara
Dukai Beáta
Gál Dorina Mercédesz

Gorócz Vivien
Kiséri Boglárka Lilla
Kordik Fanni
Marozsi Rebeka
Miklós Annamária

Réti Virág Bernadett
Szécsényi Izabella
Turza Viktória
Utasi Krisztina

„Álmodtam egy világot magamnak,
Itt állok a kapu előtt.
Adj erőt, hogy be tudjak lépni,
Van hitem a magas falak előtt.
(Edda)

Iskolánk szakképzős tanulói
1/13. pv
Pénzügyi-számviteli ügyintéző
Vállalkozási és bérügyintéző
Osztályfőnök: Varga Klára

Bán Dominik
Bera Léna
Boros Evelin
Csikós Dorka
Dencs Diána
Ecsedi Márk
Giblák Dominik
Harkai Lilla Eliza
Holló Beatrix

Istráb Anett Rebeka
Juhász Krisztina
Kisjuhász
 Bence Krisztián
Kiss Mercédesz
Klajkó András
Kővári Ádám Dávid
Kun Adrienn
Kunsági Antal

Lázár Erzsébet
Németh Alexandra Petra
Reidl Dorka
Somogyi Vivien Anita
Szőke Benedek Péter
Tóth Annamária Szilvia
Tóth Vivien Cintia
Vásáreczki Alexandra

*„Álmodtam egy világot magamnak,
Itt állok a kapui előtt.
Adj erőt, hogy be tudjak lépni,
Van hitem a magas falak előtt.
(Edda)*

Iskolánk tanulói

9. kny

Osztályfőnök: Banó Claudia

Andrási Szabolcs
Balogh Szonja
Bende Dorina
Börönte Viktória
Damásdi Patrik
Ernhoffer Gréta
Hegedűs Viktória
Jacobi Dániel
Kasza Zsófia
Kotvics Dominik
Kovács Bettina Fanni

Kovács Evelin
Krasznai Kitti
Kubicsek Anna
Kusztos Nóra
Marozsi Eszter
Molnár Janka
Monzinger Dániel
Nagy Bence Levente
Nagy Klaudia
Nagy Norina
Polereczki Karina Gerda

Potyó Barbara
Pszota Réka
Rácz Noémi
Schneider József Kevin
Szabó Georgina
Szabó Zsóka
Szűcs Balázs
Tarjányi József
Tóth Szilvia

„Álmodtam egy világot magamnak,
Itt állok a kapui előtt.
Adj erőt, hogy be tudjak lépni,
Van hitem a magas falak előtt.
(Edda)

Iskolánk tanulói

9. a

Osztályfőnök: Gyurgyik Tímea

Bálint Izabella Éva
Balogh Anita
Bódis Domán
Bószén Orsolya
Endre Csilla
Erdei Vivien
Érsek Csenge
Franyó Nóra Alexa
Golovics Gergő
Halasi Katalin

Höss Ferenc
Kiss Eszter Csilla
Kovács Kamilla
Krauter Adrienn
Lipóth Anna
Makány Dóra
Mónus Cintia
Nádkuti Noémi
Nagy Lili
Olajos Hetti Flóra

Pismán Norbert
Pomozi Renáta Dorina
Rádi Zsófia Enikő
Simon Liliána
Szabó László
Tamási Viktor
Tarjányi Stella Gréta
Tóth Hanna

„Álmodtam egy világot magamnak,
Itt állok a kapui előtt.
Adj erőt, hogy be tudjak lépni,
Van hitem a magas falak előtt.
(Edda)

Iskolánk tanulói

9. b

Osztályfőnök: Horváth Róbert

Dakó Milán Gábor
Danka Dominik László
Drabant Máté
Fábián András
Fazekas Zsófi
Geiger Csaba
Hegedűs Anna
Holman Péter Miklós
Horváth Gréta
Huszárik Gergő Ádám

Kacsó Janka
Kis Virág
Kisjuhász Anna
Kürtösi Máté Attila
Lipóczi Krisztián
Malecz Dominik József
Palakovics Zsanett
Sipos Janka
Sövény Kata
Szabó Patrícia

Szeibert Milán István
Tatár Alex
Tóth Fanni Titanilla
Tóth Gréta
Tóth Laura Mária
Tóth-Pál Imre
Vámos Petra
Varga Nelli Bernadett

„Álmodtam egy világot magamnak,
Itt állok a kapui előtt.
Adj erőt, hogy be tudjak lépni,
Van hitem a magas falak előtt.
(Edda)

Iskolánk tanulói

9. c

Osztályfőnök: Kontra Éva

Balczer Boglárka Erika
Bán Attila
Both Viktória
Both Vivien
Csernus Abigél Lotti
Deák Milán József
Erdei Emília
Fazekas Anna
Fodor Nóra
Gál Anna Barbara
Gyömbér Petra

Kállai Réka
Kalmár Vivien Melinda
Kecskemély Csenge
Koller Hanna
Kotlár Bence Ferenc
Kozma Virág
Kurucz Viktória
Muhari Lilla
Murguly Martin
Pap Kata
Pulai Zsófia

Rafael Indira
Sárai-Szabó Emili
Sópajti Jázmin
Sörös Márk
Szabó Blanka Anna
Szűcs Kornél
Tantó Vivien
Tóth Petra
Vermes Emese
Zoboki Nikolett

„Álmodtam egy világot magamnak,
Itt állok a kapui előtt.
Adj erőt, hogy be tudjak lépni,
Van hitem a magas falak előtt.
(Edda)

Iskolánk tanulói

9. d

Osztályfőnök: Taskovics Gyöngyi

Balázs Viktor
Berta Marcell
Czakó Gina
Durgó Bence
Gosztolya Tünde
Horváth Alexandra
Jánosi Roland Sándor

Katona Viktória
Kecskés Alexandra
Kerekes Adrienn Vivien
Kovács Dominik
Nagy Gábor
Pozsár Hajnalka
Rédei Blanka

Szécsényi Fruzsina
Szeleczki Csaba
Tarjányi Réka
Valkai Zsolt
Várkonyi Gábor Levente
Vég Bernadett
Vígh Edmond Tamás

„Álmodtam egy világot magamnak,
Itt állok a kapui előtt.
Adj erőt, hogy be tudjak lépni,
Van hitem a magas falak előtt.
(Edda)

Iskolánk tanulói

10. a

Osztályfőnök: Détári Csaba

Baracsi Zsófia
Benke Lili
Berki Mollí
Bodor Vivien
Bószény Kíra Dorina
Dányi Adrienn
Elek Gábor
Fontana Federico
Hajdu Dorina
Homoki Nikolett

Horváth Kármén
Kálmán Petra Fanni
Kiss Vanessza
Kőszegi Dzszenifer
Kunsági Gréta
Kurucz Henriett
László Laura Inez
Molnár Patrik Zoltán
Mulicz Martin Richárd
Nagy Enikő

Nagy Patrik
Radvai Erzsébet
Seregély Bence
Szabó Andrea Dalma
Vágó Dorina Lilla
Vass Diána

„Álmodtam egy világot magamnak,
Itt állok a kapui előtt.
Adj erőt, hogy be tudjak lépni,
Van hitem a magas falak előtt.
(Edda)

Iskolánk tanulói

10. b

Osztályfőnök: Rakonczai János

Abonyi Eszter

Békési Kevin

Blaszák Andor Lőrinc

Bonea Konstantina

Boros Klaudia

Bugyi Patricia Terézia

Faragó Liliána Mária

Fekete Erika Teréz

Frittmann Fanni

Gödény Noémi

Gutyán Anna

Gyöngyi Dominik Lajos

Györfi Eszter

Hák Laura Anna

Halász Alexandra

Horváth Noémi

Kovács Antal

Krizsák Máté

Látos Tibor

Molnár Szabolcs Tamás

Nagy Babiána Vanessza

Nagy Viktória

Pál Izabella

Rohács Letti

Sági Regina Zita

Sárosi Attila

Seres Viktória Melinda

Szívás Kamilla

Tapodi Vanessza

Anasztázia

Vizi Liána

„Álmodtam egy világot magamnak,
Itt állok a kapui előtt.
Adj erőt, hogy be tudjak lépni,
Van hitem a magas falak előtt.
(Edda)

Iskolánk tanulói

10. c

Osztályfőnök: Nagyné Gál Gabriella

Ács Nikolett
Beke Martina
Békési Martin
Egri Xénia Titanilla
Fülöp Léna
Hefler Emese Nikolett
Hegedűs Krisztina
Heimpold Maja
Hetényi Vivien
Karcusó Noémi

Konfár Nikolett
Kósa Klaudia Vivien
Madár Viktória Andrea
Maróti Hella
Mikulácsik Noémi
Nemes Gréta
Pálfy Dóra
Pankotai Zsófi Lili
Pozsár Nikolett
Rédei Barnabás

Rimai Fanni
Sárközi Henriette Evelin
Szilvási Tibor
Szlama Bertina
Szűcs Lilien
Tóth Klaudia
Turkevi-Nagy Klaudia

„Álmodtam egy világot magamnak,
Itt állok a kapui előtt.
Adj erőt, hogy be tudjak lépni,
Van hitem a magas falak előtt.
(Edda)

Iskolánk tanulói

10. d

Osztályfőnök: Baranyai Ágnes

Bakos Noémi
Bányai Bertold
Csúri Marcell Zétény
Dunai Alexa Dóra
Erdődi Panna Lili
Faragó Kitti
Fehér Virág
Fogti Zoltán Endre
Füredi Réka

Győri Kitti Dorisz
Hatvani Lilien
Herczeg Loretta
Jászfalvi Kitti
Kanizsai-Nagy Ádám
Trisztán
Kokovai Kata
Kubicsek Laura Ildikó
Orbán Dominika Ilona

Petrik Róbert
Pinczés Beatrix
Rőfös-Horváth Zsombor
Szabó Laura
Szabó Viktória Eszter
Szigetvári Henrietta
Tóth Antal
Turú Annamária

„Álmodtam egy világot magamnak,
Itt állok a kapui előtt.
Adj erőt, hogy be tudjak lépni,
Van hitem a magas falak előtt.
(Edda)

Iskolánk tanulói

11. a

Osztályfőnök: Szabó Andrea

Árva Cintia Andrea
Bori Míra
Böröczky Marcell
Fazekas Fanni
Fekete István Márk
Fekete Mónika Laura
Györösi Fanni Anna
Kis Nikoletta
Konfár Dávid
Kovács Andrea

Lovászi Éva
Mihócza Levente
Mikulácsik Bettina
Nagy Dániel Levente
Pálinkás Marcell
Sáfrány Vince Samu
Sándor Botond
Steiner Ádám Zsolt
Szalai Viktória
Tihany Melani

Tóth Mirella Réka
Utasi Viktória Brigitta
Varga Nikolett
Vén Anikó
Vinkler Petra

„Álmodtam egy világot magamnak,
Itt állok a kapui előtt.
Adj erőt, hogy be tudjak lépni,
Van hitem a magas falak előtt.
(Edda)

Iskolánk tanulói

11. b

Osztályfőnök: Magony Andrea

Antal Viktória Éva
Bódor Bence
Boros Gyöngyi
Böndicz Dorina
Csendom Ádám Balázs
Csóri Ildikó Patrícia
Deák Szilárd
Ficsor Réka
Harangi Kristóf
Hartman Nikolett

Horváth Kíra
Kiss Barna
Kovács Ferenc
Lovas Sándor
Mag Daniella Petra
Markacz Blanka Eszter
Nagy Ádám
Németh Natália Elizabet
Ördög Anna
Prikidánovics Vivien

Simon Enikő
Szabó Adrián Csaba
Szabó Zsuzsa
Szeles Imre Milán
Szűcs Krisztofer
Tamássy Evelin Sarolta
Zrínyi Anna

„Álmodtam egy világot magamnak,
Itt állok a kapui előtt.
Adj erőt, hogy be tudjak lépni,
Van hitem a magas falak előtt.
(Edda)

Iskolánk tanulói

11. c

Osztályfőnök: Kökényné Miklós Izabella

Barta Csaba

Becsei Viktória

Bende Roland András

Bodor Krisztina

Bujdosó Dávid Gyula

Füleki Barbara Bianka

Gubacsi Andrea

Héjjas Natali Mia

Horváth Tessza

Kiss Anita

Kiss Boglárka

Kiss Ivett

Kiss Kitti

Kovács Krisztián

Kovács Petra

Major Bianka

Marosi Andrea

Molnár Liliána

Mucsányi Liliána

Nagy Anett

Ordasi Anita

Péntek Szonja Hedvig

Pintér Bianka Bernadett

Rózsa Vivien

Suhajda Napsugár Flóra

Szirmai Nikolasz Norbert

Tatár Amanda

Valasek Réka Ágnes

Zana Dominika

„Álmodtam egy világot magamnak,
Itt állok a kapui előtt.
Adj erőt, hogy be tudjak lépni,
Van hitem a magas falak előtt.
(Edda)

Iskolánk tanulói

11. d

Osztályfőnök: Rigó-Schmidt Diána Regina

Börönte Péter
Buzás Enikő
Czicelszki Bettina
Danics Viktória
Drabant Tibor
Fekete Gergő László
Gerencséri Dávid
Hamar Evelin
Homoki Norbert
Honti Tamás

Karsza Ágnes
Katona Gergő
Kemenczei Bence Péter
Kis Martin
Kovács Borbála Judit
Miskovicz Alexa Dina
Nemesvári Gergő
Papp Sára Andrea
Povázsánszki Róbert
Rádi Fanni Lilla

Rostás Réka
Sárközi Noémi
Süli-Csontos Adél Kata
Szatmári Koppány
Takács Benedek Zsolt
Taskovics Alina
Varga Alexandra
Vég Levente
Vincze Ádám
Vízhányó Luca Edna

*„Álmodtam egy világot magamnak,
Itt állok a kapui előtt.
Adj erőt, hogy be tudjak lépni,
Van hitem a magas falak előtt.
(Edda)*

Felnőttoktatás

1/13. fpv Pénzügyi-számviteli ügyintéző Vállalkozási és bérügyintéző Osztályfőnök: Magony Andrea

Burai Anna Nóra	Ladányi Petra	Szabó Fanni
Galgóciné Forgács	Márton Tünde	Szabó Ilona
Mónika	Orosz Alexandra	Szegedi Erzsébet Edit
Horváth Imréné	Páli Réka	Talabér Gabriella
Kovács Dominika	Pásztor Noémi Zita	Török Dorina
Kovács Mária	Péntekné Söröli Ilona	Tubak Csilla
Kurucz Klaudia Gyöngyi	Sipos Boglárka	Válik Dominika

2/14. fpv Pénzügyi-számviteli ügyintéző Vállalkozási és bérügyintéző Osztályfőnök: Nagy-Tóth Ildikó

Balog Enikő	Konfár Gabriella	Tóth Viktória
Baranyi Noémi Szabina	Miklós Henriett	Ungor Jennifer Anita
Bari Krisztina Ágnes	Nagy Bence	Vas Klaudia
Csernus Rebeka Erika	Nagy Ivett	
Dinnyés Flóra Ágnes	Ócsai Nikoletta Katalin	
Faragó Hajnalka	Szakolczai Klaudia	
Kisnagy Enikő Rozália	Szlávik Ádám	

1/15. fm Vállalkozási mérlegképes könyvelő Osztályfőnök: Hirman Judit

Benke-Kardos Katalin	Farkas Fanni	Trepák Alexandra
Bontovics Laura	Malata Bernadett Melitta	Varga Zita
Csikai Tamás László	Molnár Renáta	Vén Szilvia
Duzmath Renáta	Nemes Klaudetta	

A 2019/2020-as tanév legfontosabb eseményei**2019**

- augusztus 26. Javítóvizsga
augusztus 26-30. Gólyatábor
augusztus 30. Tanévnnyitó nevelőtestületi értekezlet
szeptember 2. Tanévnnyitó ünnepély, első tanítási nap
szeptember 12. 9-12. osztályok szülői értekezlete
szeptember 30. Sportnap
szept. 25. - okt.6. Erasmus + program
október 4. Megemlékezés az aradi vértanúk napjáról
október 7. Vállalkozási mérlegképes könyvelő írásbeli vizsga
október 8. Pénzügyi-számviteli ügyintéző írásbeli vizsga
október 10. Vállalkozási és bérügyintéző írásbeli vizsga
október 11. Vállalkozási mérlegképes könyvelő gyakorlati vizsga
október 11. Gólyavetélkedő
okt. 12. - nov. 23. Őszi érettségi vizsgák
október 14. Megyei matematikaverseny 1. forduló
- október 21. Pénzügyi-számviteli ügyintéző írásbeli vizsga
október 12. Vállalkozási mérlegképes könyvelő gyakorlati vizsga
október 22. Nemzeti ünnep iskolai megemlékezése
október 24. Nyílt nap
október 25. Halottak napi megemlékezés elhunyt diákokra, tanárookra
október 25-26. Jövőd a tét! Pályaválasztási Kiállítás
okt. 29. - nov. 2. Őszi szünet
- november 5. Nyílt nap
november 6. Rendhagyó EU-s óra az Európa Pontban
november 6. 12. évfolyam látogatása a Terror Háza múzeumba
november 7. 9. évfolyam értékelő megbeszélése
november 7. István a király megtekintése a Fővárosi Operettszínházban
november 12. Matematika OKTV 1. forduló
november 12. Osztályok fotózása
november 14. Fogadóóra

- november 16. Dr. Kalotay Kálmán Bajnoki Gyorsíró-, Gépíró-, Szövegszerkesztő- és Beszédíró Gépíró verseny
- november 18. Megyei matematikaverseny 2. forduló
- november 20. Informatika OKTV I. kategória (alkalmazói) 1. forduló
- november 22. Szalagavató
- november 25. Angol nyelv OKTV 1. forduló

- december 10. Megyei történelem verseny
- december 20. Karácsonyi ünnepség
- december 21.- január 4. Téli szünet

2020

- január 9. Nyílt nap
- január 11. Nemes Tihamér Országos Informatikai Tanulmányi Verseny
- január 15. Irodai és ügyviteli titkár OSZTV elődöntő
- január 18. Nyolcadikos központi felvételi
- január 24. I. félév utolsó napja, osztályozó értekezlet
- január 30. Félévi nevelőtestületi értekezlet
- február 1. Nemes Tihamér Országos Informatikai Tanulmányi Verseny
- február 6. Szülői értekezlet a 9-12. évfolyamok számára
- február 7. Ügyfélszolgálati ügyintéző gyakorlati és szóbeli vizsga
- február 15. Univer 24 órás úszás
- február 18. Túl az első X-en országos döntő
- február 20-24. Határtalanul! program Erdélyben
- február 21. Zrínyi Ilona Matematikaverseny
- február 22. Irodai és ügyviteli titkár OSZTV döntő
- február 25. Megemlékezés a kommunista diktatúra áldozatairól
- március 2-3. ÁSZÉV 1. forduló
- március 5. Szóbeli felvételi vizsga
- március 12. Nemzeti ünnep iskolai megemlékezése
- március 16. A tantermen kívüli digitális oktatás kezdete

- április 9-14. Tavaszi szünet
- május 4. Magyar nyelv és irodalom érettségi vizsga
május 5. Matematika érettségi vizsga
május 6. Történelem érettségi vizsga
május 7. Angol nyelv érettségi vizsga
május 8. Német nyelv érettségi vizsga
május 14. Ágazati szakmai érettségi vizsga
május 15. Informatika érettségi vizsga
május 18. Emelt szintű informatika érettségi vizsga
május 19. Ügyviteli, irodai titkár gyakorlati vizsga
május 25. Vállalkozási mérlegképes könyvelő írásbeli vizsga
május 26. Pénzügyi-számviteli ügyintéző írásbeli vizsga
május 27. Vállalkozási és bérügyintéző írásbeli vizsga
május 28. Vállalkozási mérlegképes könyvelő gyakorlati vizsga
május 29. Ügyviteli és irodai titkár gyakorlati vizsga
- június 3-5. Pénzügyi-számviteli ügyintéző gyakorlati vizsga
június 4. Megemlékezés a Nemzeti Összetartozás Napjáról
június 10. Ügyviteli és irodai titkár vizsga zárása
június 11. 12. a érettségi vizsga zárása
június 11. Pénzügyi-számviteli ügyintéző vizsga zárása
június 12. 12. b érettségi vizsga zárása
június 12. Vállalkozási és bérügyintéző vizsga zárása
június 15. 9-11. és 13. évfolyam osztályozó értekezlete
június 15. Utolsó tanítási nap
június 15. 12. c szóbeli érettségi vizsgája
június 16. 12. d szóbeli érettségi vizsgája
június 19. Tanévzáró ünnepség
június 22. Beiratkozás
június 29. Tanévzáró nevelőtestületi értekezlet

A küzdő egyén (A villoni balladaforma Valkai módra)

Az emberélet küszöbének határán,
A sors heves hullámainak tengerén,
Az élet mindenféle meg-megalázásán
Zavaros gondolatokkal ott állok én
Büszkén, a próbatételek hegytetőjén,
Ahol dicséretet, prózát nem kaphatok,
Mivel minden próbatételem kezdetén
Csak egy egyszerű, képzetlen ember vagyok.

Rituáléim csak szorgalommal járnak,
Kemény munkám minden gyümölcse nem térült még meg.
Habár minden egyes alkalommal fájnak,
Tudom, egyszer felém billeg a mérleg
Nyelve, és ez az én szemléletem tényleg.
És eme elmélet, mit most bizonyítok,
Nem tesz többé, akárhogy is igyekszem:
Csak egy egyszerű, képzetlen ember vagyok.

Sok próbát kiálltam az élet mezején,
Életem magját még ma is nevelgetem.
Sokkal erősebb vagyok, mint az elején,
De hibáimat mindig is dédelgetem,
Mert ezek tettek azzá, ami most lettem.
Erős lélek mellett szerény is maradok,
De ahogy ezt már jó párszor említettem:
Csak egy egyszerű, képzetlen ember vagyok.

Ajánlás:

Akármit is gördít elém az életem,
Céljaimhoz én mindig is hű maradok.
Írom eme sorokat, ide jegyeztem:
Csak egy egyszerű, képzetlen ember vagyok.

Valkai Zsolt 9. d

Iskolánk létesítését – Kada Elek polgármester kezdeményezésére –
a városi törvényhatóság 1909. július 31-i közgyűlése
határozattal mondta ki.

Ezt a határozatot a BM 148.111909. számú rendeletével jóváhagyta.
Az iskola 1910. szeptember 1-jén nyílt meg.
Kada Elek polgármester: 1897-1913

Az évkönyvet kiadja:

a Kecskeméti Szakképzési Centrum
Kada Elek Közgazdasági Szakgimnáziuma

Felelős kiadó: Körmöczi Bulcsú

Szerkesztette:

Akócsiné Patkós Erzsébet, Gyurgyik Tímea

Lektorálta:

Horváth Róbert, Pappné Sziklahegyi Éva

Nyomdai munkálatok:

Print 2000 Nyomda
Kecskemét, 2020

Jubileumi kiadvány

Kecskeméti SZC

Kada Elek Közgazdasági Szakgimnáziuma

Kecskemét, 2020